УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ
одинокий український католицький тижневик у Канаді.
Виходить у вівторок в Едмонтоні під ч. 10012-109 Стріт.
Річна передплата $2.00
Телефон 25708.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ
UKRAINIAN NEWS

UKRAINIAN NEWS
Published Every Tuesday by the UKRAINIAN NEWS PUBLISHERS LIMITED
10012-109th Street, Edmonton, Alberta
Phone 25708

Vol. XIII. No. 5. Edmonton, Alberta, Tuesday, January 30, 1940. — Едмонтон, Алберта, вівторок, 30. січня, 1940. Число 5. Рік XIII.

ПРЕМІЄР КІНҐ РОЗВЯЗАВ ДОМІНІЯЛЬНИЙ ПАРЛЯМЕНТ

Нові Вибори Відбудуться 26-го Березня

ПРЕМІЄР КІНҐ РОЗВЯЗАВ ПАРЛЯМЕНТ В ЧОТИРИ ГОДИНИ ПІСЛЯ ОТВОРЕННЯ СЕСІЇ. — ЗАСКОЧЕНА ОПОЗИЦІЯ ПРОТЕСТУЄ

На день 25-го січня скликав уряд домініяльний парлямент на звичайну зимову сесію. У троновій промові, яку відчитав ґенеральний ґубернатор лорд Твідсмюр, було сказано, що уряд рішився "безпроволочно звернутись до населення", значить розвязати парлямент і розписати нові вибори.

Провідники опозиції, консервативний лідер д-р Меніон і посол Вудсворт від ССФ, гостро скритикували уряд Мекензі Кінга за те, що уряд не представив програми сесії.

По промовах Меніона й Вудсворта наступила обідова перерва сесії на дві години. В тім часі премієр Кінг відбув 10-мінутове засідання кабінету і зараз потім поїхав до ґенерального ґубернатора й дістав від нього підпис на розвязання парляменту.

Коли парлямент зійшовся продовжувати сесію, премієр Кінг оповістив розвязання парляменту. Притім премієр виголосив довшу промову, в якій вияснив своє рішення.

(Докладний зміст промови прем. Кінга подаємо окремо).

Розвязання парляменту було великою несподіванкою для всіх послів, навіть урядових, а зокрема заскочило опозицію. Виявилося, що про заміри уряду нічого не знали навіть державні підсекретарі. Опозиційні лідери назвали це рішення кабінету "безшабашною політикою", "запереченням демократії", навіть "вчинком подібним до диктаторського", що такого ще не було в історії Канади.

Розвязуючи парлямент, премієр Мекензі Кінг не сказав, коли відбудуться вибори. Щойно по нарадах послів з урядової партії премієр подав, що він сподіється відбути вибори 26. березня. На кавкусі ліберальні посли однодушно справили премієрові Кінгові довготревалу овацію, запевняючи йому повне попертя.

Партійний стан парляменту в хвилині розвязання був такий:

Ліберали мали 176 послів, консервати 39, суспільні кредитовці 15, ССФ 7, незалежні 2, Ю.Ф.О.-робітничий 1, реформістичний 1, необсаджені 4, разом 245.

Фінляндці Розторощили Нову Совєтську Армію

ЗАХОПИЛИ СОТКИ ВОРОЖИХ ТАНКІВ, ПАНЦИРНИХ АВТ ТА ВЕЛИКЕ ЧИСЛО ГАРМАТ

На північ від озера Ладоґа почала московська армія нову офензиву, найбільшу з дотеперішних. Большевики добре приготовилися до офензиви, стягнули величезну кількість всілякої зброї і чотири дивізії війська, разом повер 80,000 війська.

Через сім днів безупинно греміла московська артилерія, літаки скидали бомби, наступ піхоти і танків ішов один за другим. І хоч червона армія була сильніша числом і зброєю, Фіни відбили кожний наступ большевиків.

У пятницю почала слабнути офензива большевиків а в суботу (27 січня) фінська команда повідомила, що совєтська армія зістала розторощена. Розбиті совєтські дивізії в повнім відступі, залишаючи на полі бою тисячі й тисячі вбитими й раненими серед тріскучого морозу.

Фінська команда каже, що в тій битві совєтська армія потерпіла найбільший погром від початку війни.

Скільки большевики витратили вбитими, раненими і скільки замерзло або згинуло з голоду й виснаження, точно ще не відомо. Однак Фіни кажуть, що відступаючі дивізії, це тільки невеликі рештки розбитків.

Крім того дві інші совєтські дивізії зістали безнадійно окружені на північ від Ладоґи і катастрофа для них неминуча в найближчих годинах або днях.

Фінське командування також подає, що большевикам затоплено одну субмарину.

На іншому відтинку Фіни знищили совєтський кінний відділ. 400 кінських трупів лежать на снігу.

Далеко на півночі, в Ляпляндії, большевики відвозять в тил тяжку артилерію і готовляться до загального відвороту. Між Фінами і червоноармійцями відбуваються в тім секторі рукопашні бої на баґнети, ножі, а навіть кулаки.

Втрати большевиків у матеріялі в останній офензиві на північ від Ладоґи також величезні. Фіни здобули сотки совєтських танків, панцирних авт, змоторизованих протилетунських гармат та іншої артилерії. Ще більше зброї знищено. Лондонська аґенція Ройтера подає, що самих танків Фіни захопили 100.

Воєнні втрати в Фінляндії

В Парижі проголошено офіційні французькі звідомлення про воєнні втрати в Фінляндії впродовж 7 тижнів війни. Звідомлення нараховує 150,000 втрат в убитих і ранених по стороні Совєтів, а 20,000 по стороні Фінляндії. Совєти втратили 59,000 убитих. Між ними є багато таких, що були ранені, але не дістали на час лікарської допомоги.

Большевики страшуть Фінляндців Німцями

Московські большевики уживають всіх способів у війні з Фінами. От наприклад уживають вони сильних голосників і через них кричуть до Фінів таке: "Піддавайтеся, бо Німці йдуть нам на поміч і всіх вас виріжуть."

Одначе такі "трики" не помагають Фінам і вони далі боронять свій край по геройськи.

Власники будинків в Букарешті, столиці Румунії, одержали наказ до 40 днів приготовити пивниці в своїх будинках на криївки (сховки) перед бомбардуванням на с л у ч а й війни.

КОНҐРЕС АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ ВІДБУДЕТЬСЯ

"Наш Стяг" (Шикаґо) повідомляє:

В суботу 13-го січня і в неділю 14-січня ц. р. відбулася в Клівленді, Огайо, нарада в справі скликання конґресу американських Українців, при участи громадян з ріжних організацій і місцевостей.

Після вичерпуючої дискусії всі учасники висловились за тим, щоб старатись відбути один конґрес Американських Українців.

Британці забрали німецьких моряків з японського корабля

Американська компанія Стендард Ойл відправила з роботи кілька тисяч Німців з боязні, що вони можуть саботувати. Тих Німців посилали до Німеччини. Японський корабель віз минулого тижня 21 із тих Німців до Японії, а звідтам вони мали дістатися до Німеччини. Вже недалеко Японії британський корабель задержав корабель японський і забрав із нього всіх Німців.

Японський уряд вислав у тій справі гострий протест до Лондону а також домагання, щоб звернути німецьких моряків. А Стендард Ойл Ко. сказала, що вже не буде більше висилати Німців через Японію.

КОМУНІСТИЧНИЙ ЛІДЕР В АМЕРИЦІ БРАВДЕР ЗАСУДЖЕНИЙ НА 2 РОКИ.

Лідера комуністичної партії в Америці, Ирла Бравдера, засуджено на 2 роки вязниці й $2,000 кари за те, що він кілька разів їздив до Росії на фальшиві паспорти.

ВІДКЛИКАВСЯ ДО НАСЕЛЕННЯ ДОМІНІЇ

Лаі Мекензі Кінг премієр Канади.

КАЖУТЬ, ЩО СТАЛІН ЗНОВУ РОЗСТРІЛЯВ ТРЬОХ СВОЇХ ПРИЯТЕЛІВ

У світі вже відомо, що Сталін розстрілює своїх приятелів мабуть тому, щоб вони його не розстріляли. Але все ж довший час під "стенкою" на Лубянці було тихо.

Аж тепер приходить вістка через Рим, що Сталін розстріляв ще трьох своїх приятелів, а саме свого "адютанта" Андрея Жданова, комісаря авіяції Михайла Кагановича, й команданта армії Мережкова. Вони нібито винувати за невдачі на фінляндськім фронті, отже Сталін зґладив їх зі світу.

Також від довшого часу нічого не чути про комісаря війни Клима Ворошилова, й не знати що діється з цим другом Сталіна.

УКРАЇНСЬКА РАДІОВА ГОДИНА В ВАТИКАНІ

Від 14. грудня м. р. випускає ватиканське радіо в Римі кожного четверга, година 8. вечером, повідомлення українською мовою впродовж 20 до 30 мінут. Повідомлення мають головно релігійний характер, але приписують їм не тільки культурне, а й політичне значіння. Є старання, щоби була передавана українська година і через італійське радіо.

РУМУНІЯ ХОЧЕ ВІЙСЬКОВОГО СОЮЗУ НА БАЛКАНІ

Румунський уряд занепокоєний дальшими плянами Росії й Німеччини, старається довести до військового союзу між балканськими державами. В тій цілі відбуваються наради з Мадярщиною, Ю г о с л а в і є ю, Грецією й Болгарією. Румунський король Кароль хоче, щоб усі ті держави стали разом до боротьби на випадок, як би якась інша держава напала на них. Король Кароль боїться, щоб Румунія не осталась осамітнена так, як то сталося з Польщею.

ПОЛЬСЬКИЙ ЗВІТ ПРО НІМЕЦЬКУ ОКУПАЦІЮ

Зі звітів польського уряду виходить, що Німеччина пацифікує заняті польські території залізною рукою. Польське Інформаційне Бюро подає, що Німці розстріляли чи повісили 18,000 Поляків, головно польської інтеліґенції. Воєнних польських утікачів є тепер у Мадярщині 60,000, у Румунії 48,000, а в інших краях, включно з Францією, понад 50,000.

ВІСТИ З ДІЄЦЕЗІЇ

ПАПСЬКИЙ ПРЕДСТАВНИК У РОЗВЕЛТА

Папський делеґат у Вашинґтоні, Чіконіяні, особисто відвідав президента Розвелта в Білому Домі. Це перший раз в історії відбулась така візита. Бо папський делеґат не є офіціяльно признаний Америкою, а також Америка не має офіціяльного представника у Ватикані. Недавно Ватикан побудував апостольську палату у Вашинґтоні, що має вигляд амбасади. Беручи під увагу недавнє назначення особистого представника Розвелта до Ватикану й останні відвідини апостольського делеґата, дехто передбачає, що незадовго наступить з боку Америки навязання офіційних дипльоматичних звязків з Католицькою Церквою.

ВЕЛИКДЕНЬ У 1940 НАЙВЧАСНІШИЙ ДО 2000 РОКУ

Великодні Свята (латинські) будуть цього року 24. березня. Це найвчасніший Великдень від 1913 р., коли був 23. березня. Але відтепер до 2000 року так вчасного Великодня вже не буде.

Їх Преосвященство виїхали на короткий час до Оттави і Торонта в справах дієцезальних.

* *

Всеч. о. М. Заяць приходить до здоровля, та незадовго вже буде вставати з ліжка. Перебуває в шпиталі в Ст. Катринс, Онт.

* *

Минулого тижня відвідав нашого Преосвященного Їх Ексцеленція Епископ Нелґан, Ординарій військовий для католиків, і майор міста Вінніпеґу п. І. Квін.

* *

ЖЕРТВИ ЩО ВПЛИНУЛИ ДО ЕПИСКОПСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ ВІД ГРЕКО-КАТОЛ. ПАРОХІЙ

На Семинар:

Мінк Рівер, Ман. ...	$4.61
Ґренвю, Ман. (фарми)	6.06
Норквей, Саск.	12.25
Арран, Саск. (місто) .	6.30
Сван Плейн, Саск. ...	5.60
Годсон Бей Дж., Саск.	5.50
Арран Весна, Саск. ...	4.15
Сопов, Саск.	2.20

* *

Різдвяний дар любови зложили вірні і щирі парохіяне у Сидней, Н.С., Їх Преосвященство сердечно їм дякують.

* *

Всім жертводавцям складаємо щиру подяку.

Епископська Канцелярія.

БОРОТЬБА ЗА НАФТУ В РУМУНІЇ

РУМУНСЬКИЙ УРЯД ЖАДАЄ, ЩОБ БАЛКАНСЬКІ ДЕРЖАВИ БОРОНИЛИ ЇЇ, В ПРОТИВНІМ РАЗІ ПІДЕ НА УГОДУ З НІМЕЧЧИНОЮ АБО РОСІЄЮ

Увага Европи звернена на Румунію. Німецький уряд повідомив румунське правительство, що Румунія мусить доставити більше нафти для Німеччини, бо для неї нафта є "справою життя або смерти". Але Англія і Франція остерегли Румунію, що як вона схоче примусити англійські і французькі компанії віддавати нафту для Німеччини, то це викличе грізні комплікації.

Яких 80 процент продукції нафти в Румунії належить до Англії, Франції і Злучених Держав. Не будучи всилі доставити вимагану скількість нафти для Німеччини з власних шибів, румунський уряд жадає, щоб чужі компанії віддали певну скількість своєї нафти для вивозу в Німеччину.

Румунія дісталася між два вогні й не може знайти виходу з тяжкого положення.

Натиск Німеччини на Румунія збільшився з хвилею, коли Москва впустила у східню Галичину чотири німецькі дивізії, які стали на румунській границі. В суботу радіо подало, що румунський уряд звернувся до Туреччини, Югославії і Греції з запитом, чи вони будуть боронити мілітарно Румунію вразі німецького або совєтського нападу на неї. Коли вони відмовляться, Румунія буде змушена шукати порозуміння з Німеччиною або Росією.

Турецька урядова преса відповіла, що Туреччина не дасть Румунії бажаної помочі.

Згода Москви на перемарш німецької армії на румунську границю є незбитим доказом, що Сталін і Гітлер вже цілком злигалися проти Англії і Франції.

АЛІЯНТИ ОСТЕРІҐАЮТЬ РУМУНІЮ ПРОТИ КОНТРОЛІ НАФТИ

Британія і Франція вислали осторогу румунському урядові, щоб він не силував британські і французькі компанії продавати нафту й оливу Німеччині. В Румунії є кілька британських і французьких компаній, які мають криниці нафти й оливи. Румунський уряд хотів, щоб ті компанії зложили 7 міліонів долярів на воєнну позичку. Ті компанії згодились дати $4,750,000. Тепер уряд Румунії оповістив, що сам перебирає контролю над продукцією нафти, яку продає Німеччині по 400 вагонів денно. Британія і Франція власне хотять запобігти тому, щоб їхні власні компанії були змушені помагати Німеччині в теперішній війні. Румунський уряд у відповідь Британії і Франції сказав, що Румунія зобовязана доставити Німеччині нафту на підставі торговельної угоди і британські та французькі фірми в Румунії мусять давати частину тих продуктів.

НІМЦІ ЗАБРАЛИ ЗАЛІЗНИЦІ Й КОПАЛЬНІ В ГАЛИЧИНІ

Урядові звідомлення з Берліну й Москви подають, що Росія передала Німцям контролю над двома залізничими лініями, що йдуть з Румунії до Німеччини через Галичину, що опинились тепер під большевицькою окупацією.

Крім того Росія передала Німцям копальні нафти у Дрогобичі, Бориславі та в інших місцевостях Східньої Галичини. Німецькі інжиніри перебрали нагляд над тими копальнями і приспішують продукцію нафти.

Німецьке військо заняло вже залізничі лінії аж до румунської границі. Потяг за потягом везе німецьке військо через Станиславів у сторону Ворохти і Снятина. Великі відділи німецького війська прибули до Львова й Перемишля. Утікачі, що дісталися на румунську сторону, оповідають, що Німці їдуть до Галичини узброєні у зброю, якої не потрібно для керування залізничим рухом. Везуть вони зі собою танки, гармати та іншу тяжку зброю. Ці вісти викликують щораз більше занепокоєння в Румунії й Мадярщині.

Всюди, де приїзджає німецьке військо, російська армія забирається.

ЧУТКИ ПРО НІМЕЦЬКО- РОСІЙСЬКІ ТОРГИ ЗА ГАЛИЧИНУ

З польських кол в Парижі інформують, що населення Варшави сильно заалярмоване чутками про можливість виміни території між Німеччиною й Росією. Мовляв, Німеччина мала би дістати галицькі нафтові терени, а Росія мала би бути винагороджена за те територією аж по ріку Вислу.

Поляки добачують у такім пляні не лише господарські мотиви, себто бажання Німеччини дістати галицьку нафту, але й політичні, бо вона хотіла би мати довшу спільну границю з Мадярщиною.

Ходять теж чутки, що цей плян був би до вподоби Росії, котра хотілаб створити з польських країв польську совєтську республіку.

ГАЛИЦЬКІ ЗАЛІЗНИЦІ ДО РУМУНІЇ ПІД ОХОРОНОЮ НІМЦІВ

В Букарешті офіційно стверджують, що на совєтсько-румунській границі в Галичині появились німецькі жовніри. Водночас подають, що згідно з одержаними з Берліну і Москви інформаціями справа ця виясняється тим, що Совєти згодились на те, щоб Німеччина контролювала й охороняла залізничий шлях, що йде через Галичину до Румунії. Далі подають, що нафтові галицькі терени, що є під Совєтами, будуть під наглядом німецьких інжинірів. Румунії приобіцяно, що не буде ніякої концентрації більших німецьких сил над її границею. Та так є, що з тих околиць, до яких прийшли Німці, забрано велику частину совєтських військ. Залізнича лінія, що є окупована Німцями, тягнеться від Черновець, столиці Буковини, через Львів і Ярослав аж до Шлеську.

Урядові румунські кола кажуть, що Галичина не занята Німцями. Стверджують, що у Львові появились німецькі війська та що це було притокою до поголосок, будьтоби Совєти згодились відступити Галичину Німеччині. Та так не є. Згадані кола кажуть, що є нова угода між Совєтами і Німеччиною у справі перебрання німецької контролі над залізницею, що лучить Румунію з Німеччиною, щоб таким чином приспішити вивіз пшениці й нафти з Румунії до Німеччини.

Одержані з Берліну відомості подають, що поява німецьких військ у Галичині має наскрізь економічний підклад: видістати з Румунії нафту, фасолю і збіжжя.

ЩО З ВИБОРАМИ В АЛБЕРТІ

"Кенедіян Прес" подає з Едмонтону, що в понеділок, 29. січня, албертійський уряд вирішить, коли відбудуться провінціональні вибори в Алберті.

На 15. лютого скликано сесію провінціонального парляменту. Здогадуються, що сесія потреває кілька день і уряд розпустить парлямент і назначить вибори так, щоб відбулися перед домініяльними виборами 26. березня. Побачимо, чи ті здогади правдиві.

ЗАНОСИТЬСЯ НА ДОВГУ ВІЙНУ

В Англії рахуються з тим, що Німеччина зрезиґнувала з того, що війна скоро скінчиться, і тепер готується до довгої війни.

Вісти про большевицький "рай" у Західній Україні

Московський большевицький щоденник "Правда" остерігає в рішучій формі совєтські бюра праці у Львові, аби вони не давали праці особам проти большевицьки настроєним.

В цей спосіб большевицька влада хоче змусити всіх українських робітників, щоб вони вписувались до сфабрикованих комуністами "союзів праці".

Третя канадійська дивізія

З Оттави повідомляють, що уряд приступить до організації третьої дивізії для активної служби, скоро тільки друга дивізія буде вислана за море. Але, як сказав премієр Кінг, друга дивізія відіде за море аж по виборах.

100-Процент Чистий Лай
ПЕЛЮСТКАМИ

ПАКОВАНИЙ В ЕДМОНТОНІ
Особливо відповідний до Роблення Твердого Мила

На відворотній стороні наліпки є точні вказівки в українській мові про те як виробляти мило.

H. H. COOPER LIMITED
EDMONTON, ALTA.

Вісти з Українських Земель

ЩО ДІЄТЬСЯ В ГАЛИЧИНІ ПІД ОКУПАЦІЄЮ МОСКВИ

Паризький український тижневик "Тризуб" подає таку кореспонденцію:

На початку листопада по-щастило двом Українцям, що перебували у Львові, перейти кордон. Вони тепер оповідають у цій европейській столиці про все, що діється під московською окупацією.

В неділю, 17 вересня, надзбручанські селяни, що йшли до церкви, були здивовані новою тяжко озброєних, але дуже неохайних червоноармійців, які гукали: "Ми прішлі вас освобождать!" Побачивши дівчат у гарних святочних убраннях, брудні "визволителі" питали: "А єто что за баришні буржуйскі?" Їх заспокоїли, що це селянки. "Разве здесь есть такіе плаття? Польскіе капіталісти їх не одобрали?"

Мішанина всіляких одностроїв з нікчемного різноманітного матеріялу, погане взуття, фантастичні кашкети й шоломи, нечищені рушниці, руки в кишенях, цигарки в зубах і смертельний страх перед розстрілом за ту або іншу провину характеризують червоноармійців.

Хоч безліч моторів робить імпонуюче враження, проте й це все мало чищене, попсуте, інколи поржавіле.

Немав сарана заповнили тисячі чужих Московок та Жидівок усі склепи. За совєтські папірці розкупили вони навіть таке, що вже роками лежало серед лахиття. В погоні за сталінським "веселим життям" забирали ці голодні одрізані жінки все, що може було в моді ще в минулому столітті, кажучи: "Для маєво бальнова платья".

Ціни росли неймовірно. Хоч за пару черевиків платили до 250 злотих, ніде нічого не залишилось.

Українців серед окупантів дуже мало. Переважають Москалі, яким товаришать різні Монголи й Кавказці. Всі галузі життя опинилися в руках займанців і місцевих Жидів.

Безземельні селяни місцями допомогли виганяти та вбивати поміщиків, бо покладали надії на поділ маєтків. Не так воно сталося. Тільки 20 проц. землі передано селянам, решту оголошено "совхозами", якими заправляють комісарі з Росії, чи дотеперішні польські службовці власників.

З духовенством большевикам приходиться тяжко, бо селянство бере в оборону своїх священиків.

ВІСТКИ ПРО УКРАЇНСЬКУ ЕМІГРАЦІЮ В ЕВРОПІ

"Народна Воля" (Скрентон) подає:

Від одного з наших читачів в одній з балканських країн одержуємо жмут інформацій про життя українських емігрантів, які розбігались на протязі минулого 1939-го року після відомих подій з Закарпаття і Галичини. Передаємо їх тут нашим читачам.

"... Збігці з Карпатської України — пише наш інформатор — порозїздились до Франції, Німеччини, Англії, але головна маса находиться у Протектораті (Чехія) і на Словаччині. До нової 'батьківщини' — Мадярщини — повернулось лише трьох зі всіх. Небагато!

"Про умови життя в 'Протектораті' нового мало. Написати звідтам обективно не можна, а так між рядками видно, що живуть там під тяжкою рукою і дихають боязко.

Якоїсь солідніші нашої преси там нема. Виходить лише тижневик 'Пробоєм', та то зняв підтитул 'націоналістичний', а змістом виглядає дуже убого.

"Із Словаччини пишуть, що там збігцям живеться краще. Багато розмістилось на працю по спеціяльности. Маю враження однак, що й там морально живеться тяжко.

"Чув, але не знаю, наскільки вірно, що десь від нового року в Югославії має виходити український літературно - суспільний квартальник 'Думка'".

ПОЛЯКИ ПРО УКРАЇНСЬКУ ПОЛІТИКУ ПОЛЬЩІ

"Курер Польскі", орган Поляків у Румунії, що виходить у Букарешті, помістив у числі з 12 листопада 1939 року статтю п. з. "Рахунок сумління", в якій гостро критикує між іншим і політику Польщі супроти Українців. Між іншим пишеться в статті таке: "Майбутня Польща буде або державою братерства народів, або знов буде засуджена на безсилість. Ми безнадійно топталися на місці з так званою українською проблемою, торгуючися за кілька шкіл чи кооператив, не погоджуючись на український університет, щоб вкінці знайтися з братнім українським народом під спільним обухом, а львівський університет зберегти хіба на те, щоб у ньому навчали тепер студентів політграмоти." Далі кажеться в статті, що Поляки на еміграції повинні працювати над тим, щоб справа польсько українських відносин була розвязана у всій ширині: "І вона повинна уникати того, що є найістотнішою польською прикметою: половинчатости рішень, за чим наступає половин чатість виконання." Часопис критикує систему полагоджування таких питань півсередниками, дрібними компромісами з партіями, міністерствами, воєводами і т. п. Часопис підкреслює, що "ніхто не розуміє, якою була польська меншостева політика". Згадує за пацифікації й насильства й добачує велику помилку польського уряду в тому, що він не вміє зробити з повстало української сили — "сили приязної для Польщі."

ЯКУ ВОЛЮ МОСКВА ПРИНЕСЛА ГАЛИЦЬКИМ УКРАЇНЦЯМ

Український тижневик "Тризуб" з Парижа одержав у дописі з Буковини такі відомості від одного втікача з Галичини:

Митрополит Шептицький живе у своїй палаті у Львові, одначе в ту палиту тепер посе лено багато Жидів утікачів зпід Німців. На митрополію наклали большевики 600,000 рублів контрибуції, яку треба виплатити до місяця.

Дмитро Левицький і Володимир Целевич вивезені до Росії. Інтелігентів постепенно видовлюють і вивозять. Львів і околиці одержали десятки тисяч жидівських утікачів зпід Німців. Ця обставина й те, що Москалі окупанти геть чисто все грабують, надзвичайно піднесла ціни. Ще чорний хліб можна дістати, але іншого нема. Всі крамниці порожні.

Москалі вивозять людей, худобу, машини, іду, одежу, меблі, все, що бачать.

Село вже стогне від контрибуцій і від ГПУ. Через війну й окупацію засіяно мало і голод неминучий.

З останніх розпоряджень большевиків слід визначити те, що почали тягти молодь до війська. Одправляють мобілізованих до Туркестану, приказуючи, що будуть воювати проти Англії.

Всі, хто може, втікають у гори й закордон, бо вже годі витримати той московський рай, що його завели большевики.

ВІСТИ ЗІ СВІТА

ВЕЛИКА ПОМІЧ ФІНЛЯНДІЇ ВІД ШВЕЦІЇ Й НОРВЕГІЇ

У відповідь на загрозливу совєтську ноту в справі допомоги Фінляндії, Швеція й Норвегія почали ще більшу акцію: Дуже збільшується кількість охотників і матеріяльних засобів. Доносять, що вже щонайменше 10,000 шведських охотників прибуло на поміч Фінам в їх боротьбі проти большевицької Росії. Це тепер складає майже цілу дивізію. Швеція, що має разом населення 6,285,000 вже зложила жертв для Фінляндії 9 мілїонів корон (поверх 2 мілїони американських долярів). Тягарові самоходи, навантажені одягом і ріжними товарами щоденно відїзджають зі Стокгольма.

Шведська преса переповнена закликами вступати до добровільної шведської армії, під гаслом "З Фінляндією за Швецію!"

Таксамо щодня виїзджають охотники до Фінляндії і з Норвегії. Відходять цілі вагони з одягом, мукою й свіжими оселедцями. Грошеві жертви плинуть зі всіх закутків Норвегії, дарунки для фінських вояків.

Одна з норвеських жінок, що не подала свого прізвища (назвала себе — "мама") зложила жертву 8,000 долярів для Фінляндії.

Падеревський президентом польського "парляменту"

Польська народня рада, що вважається теперішнім польським "парляментом" у Франції, вибрала своїм президентом 79-літнього Ігнаца Падеревського, відомого пяніста і першого премієра Польщі в 1919 році.

У своїй першій відозві Падеревський каже, що Польща безсмертна і що Поляки піднесуть її з руїн. Він також дякує американським Полякам за їхню поміч польським іміґрантам в Европі.

Угода між Українцями й румунським правлінням

З Черновець пишуть: Українське життя трохи ожило, Сталося це внаслідок угоди між Українцями й румунським урядом, яка повинна відкрити Українцям більші можливості культурно-національної праці й дати їм заступництва в законодатних і кермуючих державних органах. Покищо великих наслідків не видно. Але вже розвинув свою культурну діяльність український театр. І почала виходити ще одна українська газета, "Нова Рада", яку редагує Юрко Сербинюк. Донедавна виходив тільки єдиний щоденник "Час". У школах вводять 4 години української мови тижнево й дві години релігії українською мовою, що передше було заборонене. В черновецькому університеті вже відкрито катедру української мови та української літератури, яку обсаджено професором Надришем. Отже щось робиться, але нагадал це все ще бліде.

Знов почав виходити "Українтаг"

З днем 12 грудня, 1939 р. зачали виходити в Букарешті наново бюлетені Української Телеграфної Агенції (Українтаг). Обговорюються в них події, звязані з окупацією Совєтами західньо-українських земель. Редактором бюлетенів є Дмитро Геродот.

ПАРЛЯМЕНТ ФРАНЦІЇ ПРОТИ КОМУНІСТІВ

Французький парлямент в Парижі рішив 528 голосами проти 2 позбавити посольства всіх комуністичних послів.

Підчас дискусії посли називали совєтську амбасаду в Парижі гніздом большевицької шпіонажі й зджадали розсліду її діяльности.

P. MANNING LUMBER CO. LTD.
За найпевнішою обслугою й низькими цінами ріжного роду будівельних матеріялів вдавайтеся до нас.
10443-80th Avenue EDMONTON Phone 32051

ВИЗНАЧЕНО ВИБОРИ В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ ДО НАЙВИЩОГО СОВЄТУ

Московський уряд видав декрет, котрим установлено день 24. березня як дату "виборів" до найвищого совєту в Москві.

Західня Україна видно поділена на округи: Волинь, Дрогобич, Львів, Рівне, Станиславів і Тернопіль; Біларусь на округи: Барановичі, Білосток, Берестя, Вілейка й Пинськ.

Помер бувший президент Швайцарії

В Берні, Швайцарія, помер 69-літній Гюсеп Мота, який був президентом Швайцарії пять разів, а членом швайцарського уряду від 1911 року. Мота почав брати участь в політиці у 22 році життя. Опісля, як визначний правник, кермував він заграничною політикою Швайцарії поверх 20 років.

Імя президента Моти стало загально відомим від часу, коли він завзято виступав проти прийняття совєтської Росії до Ліги Націй, а пізніше противився щоби Швайцарія входила в дипльоматичні зносини з Росією.

Сенатор Совкуп збожеволів

Американські Чехи дістали вістки з Праги, що старший президент чеського сенату, соціялістичний провідник Соукуп, збожеволів у тюрмі на Панкраці біля Праги, куди його запроторили Німці. Всі чеські посли й сенатори, які не вспіли втекти заграницю, арештовані.

Багато Чехів і Словаків втікають заграницю. В Словаччині велике негодування викликує факт, що при реорґанізації армії на багато вищих становищ призначено німецьких офіцирів.

У ЛЬВОВІ ВИСПИВУЮТЬ БОЛЬШЕВИЦЬКІ ПІСНІ

Московське радіо подало, що людність Львова, має таке "замилування" до совєтських пісень, що там вже організовано спеціяльні курси, на яких галицька людність учиться співати совєтські пісні.

Те саме радіо подає, що у Львові зорґанізувалося товариство комуністичних письменників.

НЕБУВАЛІ МОРОЗИ, БРАК ВСЬОГО І НЕЗАДОВОЛЕННЯ НАСЕЛЕННЯ В РОСІЇ

В дипльоматичних кругах у Вашинґтоні одержано вірідостойні донесення з авторитетних джерел про страшні терпіння населення в совєтській Росії.

Розлад в транспорті, викликаний війною з Фінляндією і відомою большевицькою господаркою, спричинив велике терпіння для населення, головно великих міст.

Тому що не можна дістати ріжних харчів, ціни в Москві підскочили о 35 процент. Брракує передовсім мяса, риби, молока, товщів і бараболь.

Перший раз від трьох років появилися картки на хліб.

До цього на землях СССР панують великі морози, небувалі від 100 літ.

Большевики шлють військо на басарабську границю. Дотепер є там вже 10 дивізій.

БОЛЬШЕВІЯ АРЕШТУЄ УКРАЇНЦІВ

Большевицька поліція в Сх. Галичині перевела цілий ряд арештів серед Українців у звязку з доконаним замахом на жінку урядника комісаріяту внутрішніх справ Полякова. Серед арештованих є також і Жиди.

Повищий урядник прибув до Східньої Галичини, щоб перевести політичне слідство.

УКРАЇНСЬКІ ВІДДІЛИ У ФІНЛЯНДІЇ

По наспівшим до американських газет звідомленням розбита Фінами 163 совєтська дивізія в мирний час мала свою головну кватиру в Білій Церкві на Україні, та складалась в більшості з українських рекрутів. Таксамо 44-та дивізія походить з України: в її складі є таращанський, богунівський і пластунський полки. По деяким вісткам совєтський уряд вже перевів рекрутацію в Галичині і деяких свіжо набраних салдатів, особливо тих, що перебули вишкіл в польській армії, включив у відділи, які відіслано на фінський фронт. Взагалі Москва старається вести фінську кампанію по зразкам давних царів, себто не російськими, а українськими і іншими "інородними" полками.

Про одну збірку на "Українські Вісти"

ТА КІЛЬКА ДУМОК З ТОГО ПРИВОДУ

Річ, про яку я збираюся написати, відбулася ще в Пилипівку. Та й не є вона якась надзвичайна, бо як би такою була, то я був би про неї вже давно написав. А чому я все ж таки про неї пишу, ви зрозумієте вже з цілости цього фейлетончика.

У пятницю, зараз таки по вечері, зайшов до нас наш сусід Дмитро Пригірний. Тому, що в неділю пополудні в нашій галі мав відбутися концерт, обидвоє наші старші діти — хлопець і дівчина — зараз таки зібралися й поїхали до галі а ми залишилися дома: моя дружина, я, двійко наших менших дітей, та й сусід Дмитро. Діти, покінчивши свої шкільні завдання та прочитавши дещо, пішли на спочинок, а ми старші остались в спочивальні.

Ми все раді гостям, а сусідові Дмитрові Пригірному таки дуже раді. Ви не знаєте його? То такий чоловік, що коли щось вам оповідає, то як з книжки читає. Дуже він розумний чоловік, а до того ще бувалий і очитаний. Та й фармер із нього не-аби-який. У нього й худоба расова, і коні, і свині такі; його поле як грядки, а пшениця то майже все першого ґрейду. Бо він і поле добре обробляє, і вчас хліб сіє та й насіння вкидає в ріллю таке здорове, що аж дзвонить.

Добре, кажу вам, мати такого сусіда.

Так от сидимо ми та й балакаємо. Як фармері, балакаємо звичайно про речі фармерські. По чому тепер пшениця, як платиться худоба, який попит на свині... Далі переходимо на справи характеру місцевого, а там уже й громадського.

Є тепер про що говорити! Знаєте: наша Канада у війні, а старий наш рідний край у руїні — говорили, журяться, болієш.

Та оттак ми перейшли й на "Українські Вісти".

"Знаєте," каже наш сусід, "непогано йде збірка ювилейного фонду на "Українські Вісти". У числі з цього тижня тих збірок повних дві колонки. Чи ви завважили?"

"Та як би ні!" поспішилася моя дружина. Це річ така, що кожному цікава. Я перечитую не лиш кожну околицю, але й кожне імя."

"Моя жінка також так робить", обізвався сусід. "І не лиш читає, але й зраховує кілько вже прийшло грошей. Вона, Онуфрію, конче хоче, щоб твій сон про "Українські Вісти" сповнився..."

"Так, але ж треба і в нашій громаді щось зробити. Правда — ви і ми сповнили вже свою повинність, але наша громада ще її не сповнила", сказала моя жінка.

"Тому я й прийшов оце до вас. У неділю рано маємо богослуження, а пополудні в нашій галі концерт — якраз добра нагода на таку збірку."

"Ну, то й гаразд," промовила моя. "Ти, Онуфрію, попроси священика, щоб проголошуючи в церкві концерт — згадав також про збірку в галі."

"Ні, сусідо!" перебив наш гість. Збірку проголошувати не треба. Проголосимо її вже аж на концерті."

"А то чому?" спиталася моя. "Гадаю, що так лїпше буде. Зробиться це підчас концерту. Вийде хтось із громадян — може навіть один із нас двох, скаже слово до громади, і люди дадуть.

"Моя жінка замовкла, а ми обидва вирішили, що таки найкраще буде, коли те слово скаже сам Дмитро. І він прийнявся те слово сказати, очевидно — порозумівшися перше з зарядом галі.

Погуторили ми ще трохи, а коли приїхали з проби наші діти, Дмитро Пригірний попращався й вийшов, бо й так була вже одинадцята година.

* * *

Наші концерти на фармах не такі як у місті. Але добре, що й такі є. Уряджує їх учитель або хтось здібніший з нашої молоди. Він навчить кілька пісень на хор та дватри соля, хтось заграє на якийсь інструмент, хтось продеклямує вірш, священик — якщо має нагоду — дасть відчит, і так відбудеться концерт. Та й мають з того старші приємну розривку, а молодь куль турний хосен. Бо тим наближується вона до української культури.

Подібний концерт відбувся тієї неділі і в нас. Як уже він зближався до кінця, вийшов Дмитро Пригірний на сцену і сказав слово про десятиліття "Українських Вістей". Я не записав його слова. Але памятаю, що говорив він меншебільше так:

"...Десять років приходив той часопис до нас! Десять років навчав нас, загрівав до любови Божої Церкви й народу українського. Десять років він терпів недостатки, але не нарікав, лиш працював і йшов між людей як апостол правди. Але тепер прийшов час, щоб у десятиріччя прийшли ми до нього — з дарунками."

І наступила збірка. Дмитро Пригірний сказав: "Роблю від себе початок, хоч я вже особисто заслав до адміністрації свій даток." І зложив долляра. Підійшов священик і також дав доляра, хоч він певно вже давав у других місцевостях. Дав і я доляра. Піднялося ще кілька людей і дали від себе хто 50 центів, хто кводра.

Моя жінка почала нетерпеливитись. "Збірка йде пиняво! Робіть щось!"

Устав я та й кажу:

"Щоб наша громада задержала повагу свідомої й обєднаної одиниці, я прошу прийняти таку мою пропозицію: Нехай кожний дорослий громадянин, що є присутній, зложить на ювилейний дар нашого часопису від себе даток. Він не мусить бути великий. Бо як кожний зложить від себе хоч би лиш 50 центів або навіть і кводра, то загальна сума від громади вийде показна."

Як я скінчив, устав один, і запропонував, щоб збірка відбулася просто в лавках. Його внесок скріпив другий чоловік, а хлопці взяли шапки, пішли поміж лавки й люди скинули в них трохи срібла а трохи ніклю. Як обраховано гроші, то ціла збірка винесла щось коло одинадцять долярів.

"Мало!" промовила до мене моя жінка.

"Мало!" відповів я притишено.

* * *

У ту неділю по вечері зайшли до нас Дмитро з дружиною. Слово по слову і зійшли ми на збірку.

Обидві жінки невдоволені, а моя то таки мало не плаче.

"Я думала", каже моя, "що ми зберемо хоч двадцять пять долярів."

"Я також сподівалася більшої збірки" сказала Дмитриха. "Але що ж! Ви знаєте кілько дав Заокінний?"

(А Заокінний продав дві гарі пшениці.)

"Та кілько дав..." каже моя. "Більше як кводра не дав..."

"Кводра? А пять центів не хочете?"

Але тут зараз вмішався Дмитро:

"Гей, гей, а пождіть ви! Хіба ж одинадцять долярів вже так мало? Наша громада числом таки менша від інших. А як кожна наша громада в Канаді дасть хоч би лиш одинадцять долярів, то знаєте кілько то вийде?"

"А ось," почав зараз Дмитро. "Канадійська статистика з 1931 року виказала 186,000 Українців греко - католиків. А перепис, що відбувся 1936 року в степових провінціях, виказав додатковий приріст, так що тепер Українців греко-католиків є округло 200,000. Поділім тих людей на громади по 200 душ в одній, більш-менш таких великих як ось наша. Так поділивши наш народ, вийде 1,000 громад. А як кожна громада скине на "Українські Вісти" лиш одинадцять долярів, то вийде сума 11,000 долярів. За ті гроші можна вже щось почати!"

Жінки заясніли. А також легше зітхнув. Шіснадцять тисяч долярів то вже собі сума немаленька і справді можна б із нею стати до більш успішного видавничого діла.

"Дмитре," кажу я. Ти, бачу, практичний чоловік. Недаром ти й кращий господар за мене. По твойому виходить, що наша громада таки не посоромила діла. Бо якщо кожна громада навіть лиш так незначно відгукнеться як наша, "Українські Вісти" за кілька місяців одержуть одинадцять тисяч долярів і за ті гроші, можливо, куплять власний будинок."

"Куплять! Будинок, чи машини, чи що там їм найбільш потрібне, але куплять! Громада, Онуфрію, великий чоловік, і навіть при такій незначній натузі як ось це сталося в нашій громаді, можна зробити поважне діло."

"Можна!" сказали з притиском обидві жінки. Я завважив, що моя дружина цілком повеселішала. Тепер вона піднялася й, перепросивши нас, вийшла наставити чай, а за нею вийшла й Дмитриха. А ми обидва говорили далі.

* * *

На другий день я роздумував над виводами нашого небуденного сусіда.

По одинадцять долярів від громади в двіста осіб — гроші невеликі, противно — дуже це незначна квота. Але як кожна наша громада дасть лиш одинадцять долярів, то назбирається одинадцять тисяч.

Правда, майже в кожній громаді справи маються так, що як прийдеться до збірки, то двоє-троє дасть, скажім, по долярові; друга ґрупка дасть по 50 центів; третя — по кводрові; четверта вже лиш по десять або навіть лиш по пять центів (не рахуючи тих, що справді не можуть більше дати). Та є ще одна ґрупа людей, що взагалі не дають нічого, мовляв: "не маю дрібних."

Однак, у загальних зачертах, кожна наша українська греко-католицька громада — зі своїми добрими часами й середніми і менше жертвенними — дасть щонайменше одинадцять долярів на ювилейний фонд "Українських Вістей", а це зробить поважну суму, бо одинадцять тисяч долярів.

Лиш коби всі громади скоро відгукнулися!

Коби!

Та чому не мали б відгукнутися! Та чей же наша громада не ліпша від вашої!

То ж — щасти вам Боже!

А тоді —

Як заселеніє луг, і розвіється ліс а гай вбереться в зелене намисто, і як вийде фармер засівати своє поле ярою пшеницею — "Українські Вісти" проголосить свою збірку на ювилейний фонд . . . 11 тисяч долярів! А може й 20 тисяч?! Може...

Дай Боже!

Онуфрій Дмитрів.

Новинки з Канади

КАМПАНІЯ ПРОТИ МЕКЕНЗІ КІНГА ЗРОСТАЄ

Домагаються його уступлення навіть без виборів.

Від хвилі, коли провінціональний парлямент в Онтеріо приняв резолюцію премієра Гепборна з острим осудом премієра Канади — Мекензі Кінґа, в ріжних сторонах Канади підносяться голоси проти премієра Кінґа і проти його уряду. Голоси ті вказують що кампанія проти Кінґа, яка велась дотепер напів тайно, стала вже отвертою і вийшла на шпальти канадійської преси.

Минулого тижня публично промовляли проти членів домініяльного уряду, а особливо проти Мекензі Кінґа, полковник С. Е. Рейнолдс, президент всеканадійської організації б. вояків ("Кенедіен Кор Ассосієйшен"), Г. Г. Стівенс, бувший міністр торговлі в уряді Бенета, опісля провідник "Ріконстрокшен Парті", який тепер знова в консервативній партії, полк. Дрю, лідер консервативної партії в Онтеріо. Ще раз виступив з критикою Кінґа також премієр Гепборн.

Всі критики Кінґа кажуть те саме, що говориться в резолюції Гепборна, іменно, що уряд премієра Кінґа замало помагає Британії у війні з Німеччиною.

"Декотрі, що є при владі в Оттаві, хотять, щоби ми помагали якнайменше, а деякі думають, що ми зовсім не повинні помагати" — каже Рейнолдс. Ми вдаємо, говорив він в Едмонтоні, що ми у війні. Ми легковажимо будучність цего краю. Ця війна — це боротьба за існування, за свободу імперії. Як Німці виграють, щезне свобода на всій кулі земській. Америка не вдержиться перед Европою й Азією. І Росія є нашим ворогом. Вона загрожує кожній державі знутра. Клопіт в Канаді, що ми не маємо проводу. Уряд і опозиція виявили брак проводу. Рейнолдс думає, що ліберальний уряд в Оттаві і консервативна партія хотять приподобатись Квебекові і як не буде конскрипції і як Канада не буде всіми силами помагати Британії, то дістануть в Квебеку попертя при слідуючих виборах. Рейнолдс каже, що він не думає організувати військової партії, ані не голосить революції. Він хоче, щоби в Оттаві був уряд, який без ріжниці політичних поглядів, схотівби перевести одно завдання: виграти війну.

Іншими словами, Рейнолдс, який представляє бувших вояків, хоче безпартійного, юнійного уряду в Оттаві, такого, як був підчас минулої війни.

В політичних кругах говорять, що на чолі юнійного уряду не бувби ні Мекензі Кінґ, ні др. Меніон, лідер консервативної партії, але — Г. Г. Стівенс.

Промова Стівенса.

І це може не припадок, що Стівенс подорожує тепер по Канаді і виголошує промови з критикою уряду Мекензі Кінґа. У своїй промові в Едмонтоні Стівенс сказав, що теперішній уряд в Оттаві не представляє настроїв і волі народу та що оттавський уряд не дає Британії такої помочі, як треба і як можна було сподіватись. Уряд не пробував полагодити більші внутрішні проблєми. Тепер оправдується війною, але і в военних справах не дописав — по словам Стівенса. Стівенс вірить, що домініяльні вибори будуть десь в травні (маю) ц. р.

Каже, що "Кінґ мусить піти".

Так каже полк. Дрю, лідер консервативної партії в Онтеріо. У своїй промові в Гемилтоні Дрю говорив, що Канада не мусить чекати виборів, щоби позбутись премієра Кінґа. Кінґ, на його думку, уступить під натиском публичної опінії, подібно, як уступив премієр Ескіт в Англії підчас минулої війни.

Ліберали піддержують Кінґа.

В міжчасі, коли зростає кампанія проти премієра Мекензі Кінґа, до його канцелярії приходять сотки телеграм і листів з ріжних сторін Канади: це ліберальні організації і діячі запевняють Кінґа, що вони остають йому вірні та обіцяють йому свою піддержку.

Що премієр Мекензі Кінґ відповість всім критикам — почуємо з його промови в парляменті, який отвирається за кілька днів.

Від Редакції: Ця новинка була вже набрана, як прийшла вістка про розвязання домініяльного парляменту.

Уряд здержав вивіз канадійської пшениці до Росії

Недавно якісь збіжеві купці закупили в Канаді міліон бушлів пшениці для Росії. Вістка, що канадійська пшениця йде до Росії, а звідти може й до Німеччини, викликала острі протести по всій Канаді. Домініяльний уряд видав декрет, що не вільно вивозити пшеницю з Канади до Німеччини, ані до інших країв, що сусідують з Німеччиною. По появі того розпорядження, здержать вивіз тої пшениці, що була закуплена недавно для Росії, бо Росія сусідує тепер з Німеччиною.

Алберта просить у Домінії $500,000 на гостинець

Дост. В. А. Фаллов, міністр публичних робіт в албертійськім уряді, заявив минулого тижня, що його уряд вніс до домініяльного правління подання о грент у сумі $500,000 на поправу гостинця, що йде з Едмонтону почерез Ллойдминстер до Джеспер Парку. В тім поданні зазначено, що албертійський уряд зобовязується дати зі своєї сторони доляр на кожний доляр від домініяльного правління. Так подвоєна квота дала б суму $1,000,000 і за ті гроші Алберта виправила б цілий той гостинець який уже конче потребує направи.

VICKS ДАЄ ВАМ БЕЗПЛАТНО НА СПРОБУ ЦЕЙ МОДЕРНИЙ ЗОВНІШНІЙ ТРАКТАМЕНТ ЯК ЛІК НА ПРОСТУДУ

Тепер Легко Переконатись Вам Самим Чому Більшість Матерей Волять Вживати VapoRub ніж Інші Медикаменти Того Роду.

Як вас і вашу родину — особливо дітей — переслідує недуга простуди, маєте тут нагоду випробувати — абсолютно ЗАДАРМА — модерний дома випробуваний трактамент якого вживають матері більше ніж інших того роду медицин взяти разом.

Vicks VapoRub-бу вживається ззовні — тут нема що поликати — нема нічого, що моглоб пошкодити травленню. Ось як легко його вживається:

Перед спанням натріть Vicks VapoRub-ом горло груди і спину. VapoRub-ом горло, груди і спину між і під лопатками рамен. Потім розмастіть грубо новим шаром цього ліку й накрийте нагрітою матерією. VapoRub негайно починає ділати, гоючи перестуду двома способами нараз — ДВОМА ПРЯМИМИ СПОСОБАМИ.

Перше, VapoRub ділає на шкіру побуджуючо, як огріваючий оклад.

Друге, виділює усмирюючі випари з сімох ріжних скріпляючих лікарств — випари, які входять прямо в хорі віддихові проводи. От як цей випар-і-оклад ділає.

Він очищує віддихові проводи, звільнює харки, спинює нахил до кашлю, увільнює подразнення — а також злегшує біль грудних мязів. Це успокоююче ділання продовжується з години на годину і приносить уздоровлюючий, спочинковий сон. Часто вже вранці більша частина перестуди пройшла.

Виповніть почтове замовлення

Коли бажаєте дістати БЕЗПЛАТНУ пробну пачку Vicks VapoRub-у, видрукуйте чітко імя й адресу й надайте на почту сьогодні, адресуючи лист так:

VICKS, 1019B Elliott St., W., Windsor, Ontario.

Імя..............................

Адреса..............................

....

Остерігає Канаду перед можливими нещастями

Саскачеванський премієр В. Й. Петерсон промовляв 24 січня на річних зборах торговельної ради в Брендоні, Ман. Там він остеріг канадійські політичні й господарські правлячі круги, щоб вони добре гляділи за тим, аби Канада вела свої теперішні воєнні змагання на твердих економічних підставах і була заздалегідь приготована змінімалізувати економічні й рільничі потрясення, які охоплять наш край з приходом мира.

В Канаді мають розбудувати 78 летунських піль

З Оттави доносять, що покінчено вже пляни розбудови летовищ на 52-ох майданах здовж цілої Канади, а других 26 майданів під летовища інжинири почали розпляновувати. Полк. В. І. Смарт, заступник міністра транспортації, сказав дня 24 грудня, що можливо всі ті майдани, що їх призначено під розбудову летовищ, перейдуть під плян імперіяльного летунського вишколу.

Канадійський бизнес набирає розмаху

Монтреал Банк випустив у середу сумаричне зіставлення, яке вказує на те, що початкові тижні в цьому році зазначилися знаменитим бизнесовим рухом. Індустріяльно рухливість набрала розмаху а також устаткувалася домашня й експортна торговля.

На початку війни були деякі побоювання, що Канада може знайтися серед бизнесового застою. Однак торговельна й індустріяльна рухливість, що з початком року набрала такого розмаху, недвозначно доказує, що ті побоювання не були обосновані.

Бравнлі везе резолюції до Оттави

Бувший премієр Алберти, І. Е. Бравнлі, тепер правний дорадник організації Ю.Ф.А., виїхав до Оттави з резолюціями, що їх ухвалив недавно зїзд Ю.Ф.А. в Едмонтоні. Бравнлі має предложити урядові головно ті резолюції, що відносяться до полагодження фармерських довгів.

$100,000 кредиту Фінляндії

Канадійський уряд згодився дати Фінляндії $100,000 кредиту на закупно поживи, що її тепер потребує Фінляндія у війні з Росією.

ПРЕДБАЧУЄ ВЧАСНІ ВИБОРИ В АЛБЕРТІ

Провідник ліберальної партії в Алберті, І. Л. Ґрей, каже, що рух, який почала урядова партія Сошіял Кредит вказує на вчасні вибори в цій провінції.

КАНАДА ПРИЙНЯЛА ПЯТЬ ТИСЯЧ УТІКАЧІВ

Від січна до серпня 1939 року Канада впустила 5,000 утікачів з Европи. У звідомленні нема сказано якої народности ті втікачі були, або з яких країв вони приїхали.

Баранина платиться добре

Під датою 24 січня подають з Торонта, що там привезено ладунки молодої баранини з західніх провінцій і доставці продали її по найвищих дотепер цінах. За вибрані плачено по $11.90, за середні до добрих — по $10.50 до $10.75 за сто фунтів.

Уряд Канади хоче виміновувати інтернованих горожан

З вибухом війни, осталось в Німеччині около 25 канадійських горожан. Від початку війни канадійський уряд інтернував в концентраційних таборах около 400 Німців. Тепер канадійський уряд хоче виміновувати інтернованих Німців за канадійських горожан в Німеччині, які хотять вернутись до Канади. Німецький уряд хоче, щоб Канада звільнила й вислала до Німеччини кілька Німців за одного Канадійця.

У наступному році буде менше коників

В Вашинґтону подають, що рільничі дослідники предвиджують у наступному році меншу загрозу коників як у попередніх роках. Все ж таки, якщо не знищуть їх розвою атмосферичні непогоди або заходи самих фармерів при помочі трійливих середників, та сарана може розвинутися в нову загрозу, особливо на великих канадійських рівнинах.

ЗАПОВІДАЄ ЯЗВУ ГУСЕНИЦЬ НА ЗАХОДІ

Е. Г. Стрікленд, професор ентомольоґічного відділу на албертійськім університеті, заповідає, що в літі 1940 року появиться язва гусениць на деревині в західніх провінціях.

БРИТІЙСЬКІ ГОРОЖАНИ В САСКАЧЕВАНІ

Останній пятирічний перепис населення з 1936 року виказує, що на 930,893 населення в Саскачевані є 882,167 британійських горожан. Решта 48,726 мешканців досі не натуралізовані.

БОБРИ — ЗНАМЕНИТІ ІНЖИНІРИ

Бобер є одним з найпожиточніших звірят у водах Саскачевану, де він у великій мірі причиняються до збереження води. Як знаменитий лісовий "інжинір", бобер будує греблі, які зберігають воду, запобігають посусі землі, повеням і випаровуванню почви. Своєю працею він творить нові озерцята й сіножати, а цим забезпечує поживу, вогкість і схоронище для безчисленних відмін ростин і звірячого життя. Затримані води пособляють рострові ростин, а озерцята стають місцем для життя і прожитку риб.

Дика птиця знаходить знамениті місця для гнізд довкола бобрових озерцят, багато інших птахів гніздяться на деревині, що росте на вогких місцях коло бобрових гребель. Ростини, які ростуть на дні створених бобрами озерцят, дають дуже добру поживу для ракунів, водних щурів та інших звірят, навіть оленів приманюють буйні трави на лугах, які ростуть завдяки наводнюючій праці бобрів.

Короткі Канадійські Вістки

..**Відкривець** газових криниць Юджін Косте, що відкрив природній ґаз в місцевостях Онтерія й Алберти, помер у Торонті 23 січня в 81-ім році життя.

Алберту навістила нова хвиля морозів. У середу, 24 січня тепломір упав був до —32 ст. Фаренгайта.

Оттава назначила військовим аташе при канадійській леґації у Франції ґенерал-майора Л. Р. ЛаФлеша. Комодор летунства В. Р. Кенні зістав повітряним аташе канадійської леґації в Вашинґтоні.

Дость Норман Роджерс, міністр оборони, заявив в Оттаві 24 січня, що фабрика машинових крісів (Інґліса) в Торонті перегнала назначений речинець випуску призначеного числа машинових крісів Брена для канадійської армії.

Друга канадійська дивізія дістане в Канаді довший і ліпший вишкіл, як дістала його перша канадійська дивізія, яка находиться тепер в Англії. Це сказав дост. Норман Роджерс, міністр оборони, в Оттаві дня 24 січня.

Провінційний уряд Алберти виготовляє плян направи гостинця "Джеспер", почавши на схід від Едмонтону до Ллойдминстеру. Праці коло направи пічнуться на початку літа.

НА ГОСПОДАРСЬКІ ТЕМИ

Інж.-Агр. М. Карабут.

СУДАНСЬКА ТРАВА

Тридцять років тому привезено було до Злучених Держав насіння одної рослини, яке й посіяли на пробу в околиці Чилу, в Тексасі. З часом ця рослина поширилася в багатьох стейтах під назвою суданської трави, а нарешті дісталася вона й до південних околиць Степової Канади.

Суданську траву дуже радо ідять всі домашні тварини, можливо тому, що в ній є багато цукру. Худоба зїдає не тільки листочки та тонші стеблі, але й головне стебло, яке буває грубше від стебел білого буркуну.

Поживна вартість суданської трави є приблизно рівновартісна сінові з трави тимотки, а химічні аналізи обох цих трав указують на такі складники:

Трава :	Протеїни	Туки	Клітчатка	Попіл
Суданська	6.9%	3.0%	27.9%	7.2%
Тимотка	6.8%	2.9%	33.4%	5.0%

До добрих властивостей суданської трави зараховують її поживність та врожайність, але будучи рослиною тропічного походження, вона не зносить і найменших приморозків, чому й тяжко її плекати на насіння.

Та не задля насіння її сіють у Канаді. На тих фармах, де нема пасовища, суданська трава може дати подостатком доброї зеленої паші, а за відповідного літа й досить доброго сіна. У південній Манітобі фармері збирають від двох до чотирьох тон сіна суданської трави з акра, а далі на півночі її сіють головно на зелену пашу.

Суданська трава вимагає гарячого літа й подостатком вогкости, але вміє пристосуватися й до посухи. За посушливого періоду вона припинює ріст, виглядає вялою, але після першого дощу швидко надгоняє втрачений час.

Як сіяти суданську траву.

Суданську траву найліпше сіяти так як кукурудзу, цебто рядками, яких 36 цалів у міжрядках. На акер потрібно 5 фунтів насіння, а сівачку треба наставляти так, як би мали висіяти один бушель пшениці на акер. При посіві руками, на один акер потрібно коло 20 фунтів насіння. Зернятка суданської трави подібні до нелущеного рижу й по розміру приблизно такі як пшениця.

Самий посів треба робити від одного до двох цалів завглибшки, обробку ґрунту переводити в такий спосіб як і при посіві кукурудзи. Як і всякі інші трави так і суданська трава, ліпше приймається на чорній паренині, бо там є більше вогкости.

Останній тиждень місяця травня може бути відповідним часом для висіву суданської трави в південних околицях заходу, а далі на північ посіву не треба робити перед 1-им червнем.

Вживання суданської трави.

На пасовище суданська трава мало надається, або радше кажучи, ще мало досліджена в цім напрямку. Як уже було згадано, за посушливого періоду вона майже припинює свій ріст, а разом з тим виявляється й одна з 11 головних хиб — вона може бути отруйливою для худоби. Суданська трава належить до групи тих рослин, що можуть за деяких обставин витворювати отруту — так званий синій квас, але це стається лиш за дуже сухої погоди. В Канаді було зареєстровано тільки кілька випадків отруєння худоби цією травою, хоч смертельні випадки є дуже рідкі. Між іншим коні й вівці майже безпечні від отрути, а свині то таки ніколи не хворіють. Сіно суданської трави цілком безпечне для всіх домашніх тварин.

Якщо суданська трава росте на полі, де минулого року була чорна паренина, вона буде мати більше вогкости й небезпека майже зникає. На загал можна вважати, що доки ця трава буйно росте й не виглядає на зівялу, вона безпечна на зелену пашу. Коли ж зівяне і здається, що вже не росте, тоді її ліпше не вживати як зелену пашу, а почекати дощу або скосити на сіно.

На добре підготовленім ґрунті суданська трава осягає найбільшого розвитку якраз тоді, коли всі інші трави вже покошені або вигоріли. В цім власне лежить її цінність як зеленої паші. Вона може заступити зелений корм у тім часі, коли його цілком неможливо дістати.

Фармері про суданську траву.

У південній Манітобі є чимало фармерів, що цікавляться всякими кормовими травами. Проїзджаючи в тих околицях, всюди побачите на полях буркун, кукурудзу, соняшники а час від часу й суданську траву. Минулого літа я мав нагоду бачити цю траву на кількох фармах і розпитував у господарів, що вони про неї думають.

Ті що раз посіяли, звичайно сіють кожного року, не багато але від 2—5 акрів поблизу обійстя. Доки підросте, прополюють її кілька раз культиватором, щоб не заросла бурянами та щоб ґрунт ізверху не затверд, а пізніше й сама дає собі раду з бурянами, бо багато їх просто заглушує.

Згодовують її головно як зелену пашу коням та коровам. Кожного вечора, як худоба приходить додому, господар бере косу й косить стільки трави, щоб нагодувати свої корови й коні.

Отрути в суданській траві ці фармері не бояться. Вони кажуть, що й конюшина отруйлива, як пустити на неї худобу підчас роси, а все ж це не спинює людей від уживання її не тільки на сіно, але й пасовище. Знаючи, що суданська трава ховає в собі небезпеку за дуже сухої погоди, особливо коли зівяне (на полі, не скошена), тоді вони її просто не вживають на зелену пашу. Та таке часто не трапляється.

Скошують цю траву на сіно звичайно косаркою або жниваркою. Наколи погода сприяюча, вона може дати й отаву перед осінніми приморозками.

На загал всі вони погоджуються, що суданська трава сприяє збільшенню молочної продукції коров у той час, коли видатність звичайно впадає.

ПОРІВНАННЯ ЦІН НА ФАРМЕРСЬКІ ПРОДУКТИ

З огляду на важливість утримання цін на фармерські продукти в належній пропорції з тими цінами, які фармері мають платити за товари, що купують, Комітет Хліборобського Постачання, що було зорґанізовано на основі Закону Военного Часу, дослідив ріжні взаємовідносини між цінами. Одна ділянка цих досліджень привела також і до прослідження взаємовідношень між цінами на млинарські продукти та цінами худоби, маючи на меті довідатися про справедливість ціни на ґрис у всіх його трьох відмінах — грубий ґрис (брен), середній ґрис (шортс) і дрібний ґрис (мидлінґс). Ціни ґрису були порівнані з цінами на свиней та на молочні продукти.

Ціна ґрису як побічного продукту млинарської промисловости, здавалося б мала бути в залежности головно від ціни на пшеницю. Та хоч ціна на пшеницю і є важливим чинником у визначенні ціни на ґрис, все ж є інші впливи, які в минулому вявилися навіть ще більш важливими як ціна самої пшениці.

Місячна продукція цих кормів є одним з тих чинників, що дуже впливають на ціну ґрису. Другим чинником є взаємовідношення між кількістю домашніх кормів, з кількістю худоби на фармах. Домашні корми дуже конкурують з тими, що продають млини і мають понижуючий вплив на ціну ґрису. Нарешті й ціна яку фармері дістають за тваринні продукти, має до діла з реґульованиям цін ґрису. Як що фармері дістають меншу ціну за товари, вони не можуть платити високої ціни за ґрис та інші куповані корми. Можливість експорту ґрису на чужі ринки, теж грає певну ролю, бо коли млинарі мають змогу продати свій продукт до другої держави за ліпшу ціну, звичайно це роблять, а тоді й домашня ціна підноситься.

Ото ж як бачимо, ринкова ціна на млинарські продукти основується на вагатьох ріжних чинниках. Та фармера найбільше цікавить не сама ціна, але взаємовідношення між цінами. Цим питанням найбільше цікавиться й вищезгаданий комітет. Взаємовідношення між ціною на який будь фармерський продукт і ціною на млинарські корми, можна обрахувати через порівнання кількости фунтів корму, з якоюсь певно мірою тваринного продукту.

Наприклад у грудні 1939 р. 100 фунтів живої ваги підсвинка в Торонті були рівновартні ціні на 690 фунтів середнього ґрису. Пересічне взаємовідношення між цінами на ці продукти, за десятиліття 1929 1939 рр., як показують досліди, була таке — 100 фунтів живої ваги підсвинків були рівновартні ціні на 680 фунтів середнього ґрису. При зрості або зменшенні ціни на один продукт, пропорційно зростає або впадає й ціна на продукт інший.

В подібний спосіб у грудні 1939 року, один фунт молочного товщу в Онтеріо був рівновартісним ціни 23.3 фрунтів грубого ґрису в Торонті. Пересічне взаємовідношення між цими продуктами за попередніх десять літ, було таке: один фунт молочного товщу і 21.2 фунта ґрису.

Комітет Хліборобського Постачання поставив перед собою завдання дбати про те, щоб фармерів не було поставлено в невигідну ситуацію через порушення нормальної пропорції між цінами.

РИБЯЧИЙ ТУК ДЛЯ КУРЕЙ

В північних морях, а головно біля берегів Канади та північної Европи, рік-річно виловлюють величезну кількість менше вартісної риби, яку використовують на виріб кормів для домашніх тварин та на угноєння. Фармері добре обзнайомлені з цими продуктами, бо часто купують так званий "кад ливер ойл" або тепер і "пилчард ойл", які подають до кормів домашнім тваринам за зимових місяців.

"Кад ливер ойл" виробляють з риби "кад" або як у мові українській її називають Тріска а часом Кабліон. Цей рід риби має багато відмін починаючи від високої якости й кінчаючи маловартісними рибами, що водяться у великім числі біля берегів Британської Колумбії. Більш вартісні відміни цієї риби сушать, солять, вудять або ж у свіжім стані продають людям на поживу. Меншвартісні мелять на муку. Олій чи тук, це побічний продукт риболовного промислу.

"Пилчард ойл" це ніщо інше як лиш тук з риби сардель або сардинки. Ми звикли називати сардинками лиш маленькі рибки, але рід сардинок має не тільки дрібні але більші рибки, подібні до невеликих оселедців, які також водяться у великій кількості в північних морях. Англійська назва "пилчард" означає сардинка чи сарделя, хоч на ринку й англійська мова вживає слово "сардін" для найдрібніших рибок цього роду.

Як "кад ливер ойл" так і "пилчард ойл" мають однакову маркову вартість для курей оскільки біольоґічна аналіза показує ту саму силу. "Пилчард ойл" звичайно буває дешевший, а дослідження на Домініяльній Експериментальній Фармі в Скат, Саск. вказують, що цей тук навіть більш вартісний або в кожнім разі рівновартісний тому, який продають під назвою "кад ливер ойл".

Як один так і другий тук дуже легко можна сфальсифікувати, тому то покупець мусить бути певним, що купує від порядного продавця, а сам тук має бути відомої марки.

(Докінчення на стор. 6)

УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ
одинокий український католицький тижневик у Канаді.
Видає кожного вівтірка Видавнича Спілка "Українські Вісти"
10012-109 Стріт Едмонтон, Алберта.
Річна передплата $2.00
До Злучених Держав $2.50
За оголошення не відповідаємо.

UKRAINIAN NEWS
Published Every Tuesday by the UKRAINIAN NEWS PUBLISHERS LIMITED
10012-109th Street, Edmonton, Alberta
Subscription in Canada per year $2.00
in the United States, per year 2.50

Вівторок, дня 30. січня, 1940.

Крути -- символ боротьби в Московою

(29. СІЧНЯ, 1918.)

Історія наших визвольних змагань так укладається, що побіч світлих роковин маємо сумні. Сумні Крути, сумний Базар, сумний Хуст. Але в кожній з тих подій є сильніший або слабший промінь ясного світла.

Крути — це активний збройний протест молодої ґенерації України проти московського поневолення. В той час, коли міродайні і за долю молодої держави відповідальні круги робили все можливе, щоб ослабити збройну відпорність української держави, і толерувати всякі протидержавні виступи большевизуючих елементів, — в той час мала горстка молодих Українців цілком відрухово стала на службу молодої держави і пішла в найбільш загрожене місце, щоби боронити рідну землю перед заливом московського большевизму.

Майже всі поклали свої молоді голови під Крутами. Їх велика посвята рідній землі започаткувала в нашій новій історії традицію збройної розправи з Московщиною. Під цим оглядом Крути є переломовою подією. Вправді вже перед Крутами були збройні сутички українських військ з наступаючими на Україну большевицькими бандами, але вони незначні, і тому затираються в нашій памяті. Щойно бій під Крутами, 29. січня, 1918 р., своїм трагічним вислідом підносить з усею вимовною рішучістю цю боротьбу і підкреслює її конечність. Крути були світлим виявом пламенного патріотизму тої частини української молоді, яка не підпала під вплив соціял-революційних і большевизуючих гасел, що як лявіна залили всю Придніпрянщину і внеможливлювали побіду державницької стихії. Тому вони стали цінністю передовсім нашої молодої ґенерації, і це дуже гарно свідчить про патріотичні почування тої молоді, що власне завдяки їй поширилася світла память Крутів в українськім громадянстві у Старім Краю. Але не тільки молодь клонить голову перед войовниками зпід Крут; їх память обходить все українське громадянство без ріжниці віку і партійних переконань. Крути стали одним з тих елементів, які нас обєднують. І ця обставина ще збільшує велике значіння крутянських роковин. Бо ввиду такого жахливого положення українського народу, в якім він в теперішню пору находиться, тим більшу вартість мають усі обєднуючі події.

Та виїмкової ваги набрали Крути після останньої катастрофи на українській землі, після поневолення московськими большевиками Галичини й інших західньо-українських земель. Більше як колибудь дотепер Крути стали — яскравим символом боротьби України проти Москви, аж до визволення. Тому кров куріна молодих студентів під Крутами не даром пролита.

Глибоко клонимо чола перед борцями зпід Крут і бажаємо якнайбільшого вшанування їх світлої памяті.

До історії створення централі кададійських Українців

КАНАДІЙСЬКИЙ ФАРМЕР ЗНОВУ "ВИЯСНЮЄ"

В "Українських Вістях" з 23 січня появилась стаття Впр. о. д-ра Васила Кушніра, в якій Шан. Автор інформує наше громадянство про цілорічні спроби представників БУК, СГД, СУС і УНО прийти до порозуміння в справі створення одної централі в Канаді із представників згаданих організацій.

На подібну тему появилась стаття в "Канадійськім Фармері" з 24 січня. І о. д-р Кушнір, один із членів ініціятивного комітету, і "Канадійський Фармер", якого редактор д-р Даців також брав активну участь у нарадах відносно створення української канадійської централі, стверджують один факт, що мав, має і буде мати велике, хоч не рішаюче значіння в спробах прийти до порозуміння і співпраці між українськими політичними партіями в Канаді, а це — становище проводу Союзу Українців Самостійників.

Про становище СУС-а пише о. д-р Кушнір, що на засіданні 25 грудня, 1939, п. Лазарович, тодішній голова СУС-а, заявив офіціяльно, що **"СУС рішучо не приступить до такої Централі, де буде зарепрезентоване УНО..."** Це підтверджує й автор статті в "Канадійськім Фармері". Він пише: **"Представник СУС категорично відкинув можливість своєї співпраці з УНО".**

Отже два учасники останніх міжорганізаційних нарад, що відбулися в Вінніпегу 25-го грудня м. р., стверджують прилюдно, що голова Союзу Українців Самостійників **відмовився** співпрацювати в такій Централі, де було б зарепрезентоване УНО. Того не заперечує й офіційний орган СУС-а, "Український Голос". Навпаки — "Український Голос", хоч в досить примітивний спосіб, старається тільки оправдати становище СУС-а.

Отже ясно, що до співпраці українських національних політичних партій, точніше — до створення одної Централі з провідників тих партій, не дійшло лиш тому, що провід СУС-а до такої співпраці й до такої Централі не хотів приступити.

Як же дивно виглядає тепер та частина редакційної статті в "Канадійськім Фармері" з 24 січня ("Чи можлива співпраця українських угруповань у Канаді"?), де автор її старається звалити вину за безуспішні обєднуючі спроби — на взаємні пресові напади в пресі католицькій і православній. Автор статті в "К.Ф." пише: "В межичасі гр.-католицькі і укр. православні угруповання, замість залишити, як сего вимагає момент, свої релігійні спори, ще з більшою силою, ніж перед тим, почали на себе у своїх органах нападати." А далі: "В нашім розумінні основною причиною, що однорічні розмови не дали бажаного успіху, було це, що релігійні органи Українців католиків з одної сторони і такий же орган православних Українців з другої сторони, не вважали за вказане припинити напади одні на других. Колиб не то, то правдоподібно булоб прийшло до такої кооперації як вже не межи всіми українськими групами, то бодай межи трома."

З того виходило б, що вина за розбиття спільного фронту спадає не на провід СУС-а, а — і то головно — на "Українські Вісти", бо цей часопис не тільки належить до пресових органів Українців Католиків, але є одиноким їх тижневиком у Канаді.

Признаємось, що від "Канадійського Фармера" ми не одного могли сподіватись, але аж такої свідомої неправди і в такій важній справі ми таки не сподівались. Бо чей же є ще всі числа "Українських Вістей" за останніх 12 місяців, які можуть бути найкращим доказом, чи в них були оті "напади", про які пише К. Ф. Як були, то хай редактор К. Ф. потрудиться і назве ті "напасливі" статті та в котрих числах вони були напечатані.

Ми, переглянувши "Українські Вісти", знаходимо тільки одну статейку, спрямовану на адресу ново-православних, а це "Страшний прояв", в ч. 40 з 3. жовтня, 1939. Але там не було ніяких нападів, ані лайки. В тій статейці писалось, що деякі з православних висловлюють вдоволення з приводу большевицької окупації західно-українських земель, мовляв: "Аж тепер вже не стане греко-католицької Церкви". В тій статейці висловлено надію, що провід православної церкви спамятає в час тих своїх членів, що нишком радіють з большевицької окупації Галичини й не допустять, щоб та "радість" поширилась на ширший круг їх членства. І кінець.

Не наша вина, що у відповідь на оту нашу заввагу якийсь осібняк вже в кількох числах автокефальної ґазетки виписує неграмотні речі, несамовито шкалює мученого большевиками Митрополита Шептицького і, як добре піде, то ті його маячення не зникнуть з тої ґазетки й до другої осени. Та люди, що вели міжорганізаційні наради, ледви, чи беруть ту писанину поважно.

Один з наших читачів відповів не деякі випади того маняка, але та відповідь появилось в останніх двох числах "Українських Вістей", отже кілька тижнів після останньої міжорганізаційної наради в Вінніпегу, де голова СУС-а відмовився приступити до співпраці в Централі.

Отже питаємо п. редактора К.Ф.: чи одну статейку в У.В. в послідних 52 числах У.В. можна називати систематичними нападами і чи та статейка в У.В. могла бути "основною причиною" розбиття спроб до міжорганізаційної співпраці? А як ні, то чому редактор К. Ф. видумує фіктивні "арґументи"? Чи на те хіба, щоб зменшити в очах громадянства вину тих, які дійсно стали виновниками того, що ми в Канаді не маємо дотепер одного національного проводу?

Застерігаємось, що цією відповіддю К. Ф. ми зовсім не хочемо викликати полеміки ні з К.Ф., ані з ніким іншим. Хочемо тільки спростувати наскрізь неправдиве твердження К.Ф. Нашим бажанням було б також, щоб дискусія, яка почалась в українській пресі на тему співпраці між українськими партіями в Канаді, велася далі без пристрастей, без перекручування фактів та щоб вислідом тої дискусії і дальших спроб ініціяторів обєднання було створення Одного Українського Проводу в Канаді — без дальшої непотрібної проволоки.

Промова премієра Кінга

ПЕРЕД РОЗВЯЗАННЯМ ПАРЛЯМЕНТУ

На сесії доміньяльного парляменту, що тревала всього чотири години, премієр Канади і лідер ліберальної партії, Мекензі Кінг, виголосив історичну промову, в якій представив причини так вчасного й несподіваного розвязання парляменту і проголошення виборів. Провідник консервативної партії, д-р Меніон і провідник партії ССФ, Вудсворт, відповідали на промову премієра Кінга. Тут подаємо зміст промов усіх трьох політичних провідників.

Промова премієра Кінга.

На останній сесії парляменту, лідер консервативної партії д-р Меніон, питав мене, чи я можу запевнити його, що доміньяльні вибори не відбудуться перед закінченням слідуючої сесії парляменту. Я висловив тоді надію, що обставини дозволять на ще одну сесію. Але я зазначив, що ніхто не може передбачити, що може статися під час війни й ніхто не може сказати до якої міри уряд буде мати довіря в народі.

Вже тоді звертав я увагу на те, що на слідуючій сесії треба буде уважно розглянути всі події і, як треба, то скоротити сесію до найважніших справ, щоб не було подвійної боротьби — одної в парляменті, а другої під час виборчої кампанії. З огляду на те, що від часу розвязання парляменту до дня виборів має проминути около 8 тижнів часу, я хотів запропонувати на останній сесії, щоб той час скоротити і в тій справі говорив з провідником опозиції д-ром Меніоном. Одначе д-р Меніон не згодився на такий законопроєкт і я його не вносив.

Я сподівався, що в народі буде настільки довіря до теперішнього уряду, що уможливить нам ухвалення деяких законів і тоді підемо до виборів. Але вам відомо, що тиждень тому в найбільшій провінції Канади — в Онтеріо, ухвалено на засіданні провінціонального парляменту резолюцію, яка виразно спрямована проти теперішнього доміньяльного уряду. І в дискусії перед голосуванням над тією резолюцією і в самій резолюції критикується доміньяльний уряд за його правління краєм в часі теперішньої війни. Не привязував би я великої уваги до тої резолюції, якщо вона була б обмежена до лідерів партій ліберальної і консервативної в Онтеріо. Але коли ту резолюцію прийняв парлямент і вона остала записана в історії онтерійського парляменту, то це вже зовсім інакша справа.

Головні закиди в тій резолюції не лиш проти мене самого. Закиди вимірені проти доміньяльного уряду в Оттаві. Сказано в тій резолюції, що ми дуже мало причинились до успішного ведення війни. Сказано в тій резолюції також, що ті закиди робляться в імени населення Канади. Не потребую вам говорити про те, що від проголошення війни, мої міністри і я сам віддали всю свою енергію й присвятили ввесь час на те, щоб поправити долю народу.

Правда, ми не робили того в голосний спосіб. А все таки ми дуже вважно застановлялися над кожним кроком, бо хотіли, щоб кожне наше діло було одобрене народом і одночасно причинилось до воєнних зусиль Канади. І мені виглядало, що нарід по всій Канаді годиться з нашою господаркою. Сам факт, що канадійська преса майже одноголосно висловила надію, що теперішній уряд буде далі при владі — свідчить, що преса, яка має до діла з формованням публичної опінії і знає дещо про настрої населення — вірить, що уряд має за собою попертя народу.

Резолюція в онтерійськім парляменті мала бути початком політичної кампанії під час засідання парляменту. Отже мої міністи і я мали б присвячувати всю свою увагу на справи в парляменті. а також працювати над провадженням війни, а другі панове, тобто опозиція, мала б вільний час на критику того всього, що ми робимо, або що ми ще не зробили. Іншими словами, ми мали б заниматися подіями в Европі, воєнними приготуваннями і день за днем являтися в парляменті й одночасно дивитись, як наші противники ведуть кампанію проти уряду.

Лідер консервативної партії в Онтеріо проголосив клич, що "Кінг мусить іти". Я готов прийняти той клич, той визов, але з додатком, що "Кінг мусить іти до народу". Я питаю вас, достойні панове: Як ви можете сподіватись, щоб я сповнив свій обовязок як голова народу в часі війни, коли увесь мій час і мої думки заняті ворожнечею противників, які стараються знищити кожне моє діло? Тепер, коли вже кампанія почалась, питаю вас також, достойні панове, чи розумно було б провадити одну політичну боротьбу в краю, а другу тут, у парляменті, значить — дві політичні кампанії і то в часі війни?

Крім того є ще інші причини, чому вибори повинні відбутись якнайскорше. Признаюсь, що найбільше спонукали мене проголосити вчасні вибори — европейські події. І мене і моїх міністрів може заскочити на весні велика офензива на західнім (французькім) фронті. Отже ми стараємось покінчити з виборами перед тою офензивою.

Як бачите, то я не хочу продовжати часу свого правління. Коли б я відкладав вибори, коли б я старався без виборів остати далі при владі, тоді була б підстава критикувати. Але коли я готов піддатись рішенню народу, то чей же не може бути підстави до критики.

Ми опинились тепер у такім положенню, що нашу силу підривають ті, які стараються викликати недовіря до нашої праці. Є лиш один авторітет вищий від парляменту, а це — народ, на якого рішення можемо здатись. І так як я був приготований здатись на парлямент, коли треба було вибирати між народом і війною, так тепер я готов підчинитись рішенню народу, що має сказати, який уряд повинен правити краєм, доки буде відбуватися війна.

Ніхто не може сказати як довго потягне ця війна. Не скінчиться вона ні за рік, ні за два. Вона може тривати три роки або й довше. Ця війна може обхопити більше країв, як яка інша попередня війна. Отже коли ми маємо брати на себе відповідальність за державну керму в часі війни, то ми хочемо мати за собою довіря народу, виявлене його голосами. А коли є яка інша група людей, що може ліпше повести війну, в такому разі нарід повинен мати право уповажнити їх до того обовязку.

Ми хочемо, щоб населення Канади рішило, хто має правити Канадою в часі теперішньої світової війни.

Сумні настрої серед Українців у Бразилії

(Лист з Південної Америки до "Українських Вістей")

Як усюди по еміґрації так і в Бразилії наш народ дізнав і ще досі дізнає не малих труднощів у щоденному житті. В перших початках свойого побуту в Бразилії, наш народ поборював з дня на день дику природу, мозолився в поті чола, щоб видерти з запущеної непривітної землі в бразилійських пралісах — кусок хліба на прожиток. Непривітне полуденне підсоня морило дорешти виголоднілого робітника-хлібороба. Приїхав він сюди без цента-шаґа, не в гаразду, а з конечности і то елементи найнищої верстви, що не посідали не лиш знання освітнього, але й без знання господарського чи економічного. Це попросту вибиралися за море наймити, що служили в панських фільварках. З такими засобами, не легко приходилося кожному такому еміґрантові добитися якої господарки. Він сам, як батько родини, не мав де переспати, не мав де скритися від дощу, дикого звіря чи гадюки; а що при тім сказати про малі діти? При таких злиднях і недостатках та противнощах багато наших людей кінчило життя таки під голим небом, без опіки й останньої передсмертної прислуги.

Так! Треба сказати правду — чорно бідував український хлібороб, але працював завзято й постійно, бо хотів жити бодай тут за морем, хоч не в своїй землі; але жити свобідно, не під панським батогом-нагаєм.

Нажаль завівся в своїх надіях і бажаннях. Вже в перших хвилинах еміґраційного життя, коли в слід за народом пішли й священики, що розуміли їхні потреби в чужому краю й серед нового непривітного окруження, хотіли як добрі пастирі ділити з тим народом долю й недолю, то вже тоді терпів наш нарід другу ще прикрішу муку, бо муку душевну-моральну. Здичілий тубилець позавидував чужинцеві щастя, того щастя, що вспокоює схвильоване тур ботами серце, що вливає надію на краще завтра. Позавидував... І вже тоді зачинає наш народ душевний скорб, бо мусить скриватися разом зі своїм священиком, щоб відправити й вислухати Служби Божої чи проповіди; мусить сторожити священика в темну ніч, бо цей здичілий індійський нащадок напосівся на його життя. А це ж історія не тривала день, або місяць, ані рік — вона ще й сьогодні повтаряється.

За що нарід терпить?

Це питання домагається відповіди короткої, що далаб бодай вчасти зрозуміти читачам, чи слушно й справедливо Бразилія в и д а л а неумолимий клич: перелицьовувати еміґрацію! Розуміється, новий континент бразилійської імперії потребував рук і засобів, щоб надати лице Бразилії, яке вона сьогодні має. Природа звісна всьому культурному світові, як одна з найбільш дикої та гористої частини континенту. Ті гористі й карколомні дебри та непроходимі ліси, мусів прочищувати й дороги мостити новоприбувший еміґрант.

І тільки еміґрація зробила Бразилію доступною для людської стопи, еміґрація получила гостинцями комунікаційні осередки; еміґрація розпорошила землю, видобула її з під віковічних деревищ та приготовила її до засівів. Дали теж початки школам, що сьогодні розсіяні по найдальших закутках, але в них уміщені вже нововипечені бразилійці, а не свідоміщі еміґранти. Таким уже тепер не вільно сісти за катедрою учителя, ані занимати якогонебудь становища. Колись учили й катехізму по школах, сьогодні вже й образи скидають по тих школах, що їх еміґрація збудувала своїм коштом. За що нарід терпить?

За те, що робив Бразилії прислугу, що підніс її до державного становища, за це, що дав Бразилії все, що було в його силах і спромозі. За це все тепер еміґрація не має в бразилійських властей найменшої вартости. За це бразилійська еміґрація терпить переслідування. Що більше! Бразилія невмолимо працює над цим, щоб еміґрацію перелицювати на своє копито — значить: затерти всяке почування, що має в своєму серці кожна нація, як окремішна й відмінна від бразилійської, що прибула сюди з континенту европейського.

Робить це бразилійський уряд не нарочно а свідомо й послідовно і то всякими можливими, а навіть нахабними й некультурними способами. Ця дика й невмісна робота обнімає всі ділянки суспільного й релігійного життя, почавши від щоденної бесіди в родині, а скінчивши на найвищій інстанції церковних властей.

Релігійні депресії.

Вище сказані гадки потверджую не голословним балаканням, бо це булоб з моєї сторони очерненням, але подаю доконані факти, що їх допустився бразилійський уряд прилюдно та в брутальний спосіб.

Українська преса вже згадувала пару разів про такі несмачні вчинки й потягнення, що нарід на еміґрації в Бразилії бачив і покрився смутком з приводу таких сцен. Український тижневик "Українське Слово" в Буенос Айрес описував у ч. 45 і 47 з 1939 р про непривітні сутички й карігідне поступовання бразилійських властей у Куритибі саме в ту хвилю, коли Візитатор Апостольської Столиці Преосв. Іван Бучко, висланий до Українців Південної Америки урядово відбував свої функції в католицькій церкві ОО. Василіян. Цей факт уже знаний і вияснений, тому нам лишається хіба лиш один термін: горрендум. Та сцена в куритибській церкві, в приняві Епископа й Достойника Католицької Церкви це вже завершення шалу дикої й некультурної товпи, яка попросту стратила почуття гуманности, не то релігійности. З релігією й духовними властями бразилійський уряд дже давно перестав числитися.

Від коли диктаторська примха перейшла як зараза на бразилійський уряд, від того часу не має спокою не лиш нарід, але й Католицька Церква як інституція Божа та Її власти. Клич: перелицьовати еміґрацію, а конкретніше: пропаґанда націоналістична, що тепер така популярна в Бразилії, що без пощади нищить на першому місці релігію, а в слід за тим мову й освітньо-народне життя.

Здається — не було між українським населенням у Бразилії священика, якого оминулаб маніпуляція бразилійських салдатів та тягання по поліції. Розуміється, не за злочини, а лиш за уживання рідної мови в церкві при богослуженнях та проповіданні Божого слова. Найбільш сумні хвилі таких релігійних депресій пережили минулого року ОО. Василіяни в Прудентополісі. Це містечко як найстарший осідок нашої еміґрації, де саме скупчені всі священики-монахи, що розізджаються по сусідніх кольоніях, має найбільш оживлений рух і культурні здобутки, що їх придбали ОО. Василіяни впродовж сорок і кілька літ. На них накинулися цивільні власти з домаганням, щоб говорили проповіди по португальськи, а не по українськи. Було це в місяці травні в часі урочистої Служби Божої, 1939 року.

Священик, що говорив проповідь в церкві — це родженець бразилійський, походження українського, студіював богословія в Римі, отже сподівався, що за перший раз не викличе таких сумних наслідків, як це показалося вкороті. По відправі приходять узброєні салдати з командантом поліції й арештують священика, не приймаючи жадних вияснень справи. На прохання найстаршого Настоятеля Провінції, відповідає командант, що всіх виарештує, бо в нього навіть Епископ, що дає розпорядки священикам, не має вартости. Якщо в тій церкві буде говоритися по українськи, то він церкву повалить, а жадних уступок не узнає...

Крім цього накинувся з лайкою й образливими кпинами на бразилійського Епископа та всякі власти церкви. Чи це пахне тут комунізмом? А проте горлає преса, розуміється під натиском: "О Бразилія добра"! Ту саму нуту мусить співати ціла чужинецька преса в Бразилії. Що це за тон, а які його грають музиканти, а як будуть танцювати слухаючі — не трудно відгадати!

Вкінці заарештували й самого Настоятеля Провінції за те, що боронив собі підчиненого священика. По переслуханні на поліції, вивезли до Понта Ґросси; тут повідомлений Епископ хотів побачитися з арештованими священиками, однак і Його не допустили. Нарід, що бачив заховання салдатів у парохіяльній канцелярії і чув їдкі слова неокресаної бразилійської поліції — то плакав, то бурився, бо не міг зрозуміти нахабности й брутальности узброєних службовиків. По двох днях знову повезли арештованих до вищої інстанції в столицю Парани — до Курітиби. Колиж по протоколах Отці вдалися до міністра справедливости, відповіли компетентні чинники, що вони про такі поручення й розпорядки поліції нічого не знають. Зовсім подібно, як недавно відповіли на протест Епископа Апостольського Візитатора. Значить, що тут нема що складати на непорозуміння, тільки бачити хитро обдуманий плян діявольської роботи, а відтак дволичне Пилатове обмивання рук.

Чи "Бразилія є добра"? Нехай кожний читач відповість собі тими думками, що роїлися нам у голові, коли ми читали про большевицький 'рай' на землі. А вкінці приступім, що "е бом", але що буде пізніше?

Тепер спитаймо себе, за що той український нарід має хвалити бразилійський устрій та поведінки їхніх властей? Народові не висихають очі від

(Докінчення на стор. 7)

НЕДІЛЬНИЙ ДЗВІН

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР

ЛЮТИЙ

1	Ч	Макарія пр.
2	П	† Евтимія Вел. прп.
3	С	Максима ісп.
4	**Н**	**31 по С.** Тимотея еп.
5	П	Климента сщм.
6	В	Ксенії прп.
7	С	† Григорія Богослова
8	Ч	Ксенофонта і др. прп.
9	П	† Пер. мощей св. Ів. З.
10	С	Єфрема прп.
11	**Н**	**32 по С.** Пер. м. Іг. Б.
12	**П**	**Трьох Святителів**
13	В	Кирила і Ів. безсреб-
14	С	Трифона мч.
15	**Ч**	**Стрітення Господнє**
16	П	Симеона і Анни пр.
17	С	Ізидора прп.
18	**Н**	**Митаря і Фарисея.** Аг.
19	П	Вукола прп.
20	В	Партенія і Луки прп.
21	С	Теодора Стратил, вмч.

НЕДІЛЯ 31-ША ПО ЗІСЛАННІ СВЯТОГО ДУХА

Євангелія св. Луки, зач. 93.

У той час, коли Ісус приблизився до Єрихону, один сліпець сидів при дорозі й просив. А почувши, що переходить нарід, спитався, що це такого? І сказали йому, що Ісус Назарянин переходить. І закликав, кажучи: Ісусе, сину Давидів, помилуй мене. А ті, що йшли наперед, наказували йому, щоб мовчав, та він ще дужче кликав: Сину Давидів, помилуй мене. А Ісус ставувши, звелів привести його до себе; а коли приблизився, спитав його кажучи: Що хочеш, щоб я тобі зробив? А він сказав: Господи, щоб я прозрів. А Ісус сказав йому: Прозри, твоя віра спасла тебе. І зараз прозрів і пішов за ним, прославляючи Бога; і всі люди побачивши, віддали хвалу Богу.

Проф. Микола Чубатий.

Що говорить нова наука про католицтво та православя серед укр. народу?

Коли станеш розмовляти з американським Українцем або читати українсько - американську пресу, яка — з малими вимками — залюбки нападає на католицьку Церкву, а зокрема на українське католицтво, то майже все стрінешся зі закидом — мовляв — українська наука доводить, що не католицтво, тільки православія було першою вірою наших батьків, що католицтво завели на Україні Поляки. Вони то — мовляв — накинули нам унію з Римом. Таке говорення звичайно кінчиться старою пісонькою, що Рим все шкодив українському народові.

Такі й подібні неправди рішучо опрокинула нинішна наука. Джерело таких помилкових поглядів подвійне. Перше то несумлінна аґітація безвірників ріжної масти, які виписують і подають ніби як наукові правди таке, чого ніколи, нігде, ніякий вчений історик не написав. Друге джерело, то справді неправильні погляди на релігійну справу на Україні деяких старших українських та російських істориків а передовсім нашого старшого вченого проф. Грушевського, якого популярна історія України, доволі поширена теж між американськими Українцями, ввела досить багато баламутства серед наших земляків.

Одно замітне, що ті перестарілі протикатолицькі погляди проф. Грушевського, додаючи до них багато такого чого проф. Грушевський у своїй історії не написав, ширять не тільки горячі поклонники того покійного вже нашого вченого, але ширять їх не менше ревно й ті національні ґрупи, які про особу та працю проф. Грушевського мають — може й не зовсім слушно — лихе поняття та майже відмовляють йому заслуг перед українським народом.

Ми не відмовляємо великих заслуг проф. Грушевського, як вченого історика українського народу, бо для української справи посвятив він ціле своє життя. Зокрема автор тих стрічок має для нього велику пошану як для свого вчителя та наукового провідника. Одначе ніякий вчений на світі не є непомильний, бо не може опанувати цілости навіть своєї науки. Таксамо не був непомильний і автор історії України, проф. Грушевський.

Не зменшуючи зовсім його заслуг, нова українська історична наука у своїх численних представниках вже ствердила, що старі наші історики, а з ними й проф. Грушевський на церковну справу на Україні мали помилкові погляди, близькі поглядам російських істориків. Їх популярні твори внесли в погляди українських людей поважне замішання та довго перешкаджали усталити українську національну ідеольоґію та віднайти українському народові своє культурне призначення на сході Европи.

Звідкиж взялися такі протикатолицькі погляди в працях наших старих православних істориків? — Вони переняті від російських істориків так званої "западнорусской" школи. Російський уряд добре розумів, що сильною опорою для української та білоруської національної окремішности була греко-католицька віра або як казали "церковна унія", яка в половині XVIII-го століття була поширена вже на 3-ох четвертинах української землі. З кінцем того століття російський уряд, стосуючи страшні переслідування, продовж сто літ винищив на Україні та на Білоруси католицтво східного обряду, рівночасно зі знищенням української державности. Одначе він дуже боявся, щоби на Україні привязання до католицтва не віджило наново, коли в XIX століттю зачала ширитися українська національна свідомість на всіх просторах української землі.

Російський уряд добре розумів якою велитенською поміччю для українства може стати його східна, але католицька віра. Тому запряг цілий ряд вчених російського походження і національно неосвідомлених "малоросів", що жили на Україні щоб вони своїми науковими працями, головно з історії Церкви, доказали, що "прадідною вірою малоросів" все було православя та що воно все лучило Українців в оден "русскій народ" з Москалями. Ті так звані "западно-русскі" вчені свою працю виконали знаменито.

В численних, навіть поважних, працях вони доказували, буцімто католицтва на Україні спочатку зовсім не було. Всупереч правді доказували, що український ("малорусский") нарід все був проти католицтва свого рідного, східного обряду, то є Унії, а насадили її тільки Поляки. Тут використували вони стару ненависть українського народу — до Польщі.

Вони не писали все неправду, тільки всі докази, що український нарід тяготів до католицтва, вони дуже старанно замовчували. Замовчували й то, що Польща*) і Москва, — бувало — навіть за спільним порозумінням, поборювали українське католицтво. Але видвигали зате та широко розписувалися про необдумані виступи українських людей, особливо козаків, проти українського католицтва. Ті помилки Українців, роблені зрештою в добрій вірі, підносили на висоту геройства та доказували, що 'малорусский народ' все був за православям, спільною вірою з Москалями, та все — мовляв — був таких поглядів, як ті козаки з часів Хмельницького, що кричали "волимо під православного царя московського", хоч вже тоді інтелігентніші українські патріоти виділи, що то до добра не веде.

Наукова, але стороннича праця "западно-русскихъ" вчених зробила своє, тимбільше що противні погляди навіть російських вчених російський уряд безоглядно нищив. Таким приміром, доволі великим скандалом серед вчених було, що російський уряд казав сконфіскувати перше видання історії Церкви одного з найбільших російських істориків Церкви, професора московської духовної академії Голубинського за те, що він вказував на приязні звязки св. Володимира з папою.

Українських істориків Церкви, що працювалиб тільки над історією Церкви, тоді ще не було. Старі українські історики працювали над визвольними рухами українського народу а пишучи цілу історію, коли йшло про церковні справи, то приймали готові погляди "западно-русскихъ" істориків. Таким способом чисто московські погляди на церковні справи на Україні дісталися до підручників історії України.

Доперва нові, молодші, українські вчені як Томашівський, Липинський, Андрусяк, Іщак, Пархоменко та другі, а з чужих Росіянин Шмурло та Поляки Ходинецкі і К. Левіцкі, на підставі знаних вже і нововідкритих документів виказують як на долоні, що католицтво східного обряду має старе право горожанства на Україні, старше ніж церковний роздор (цебто так зване православя), що якраз ту рідну форму українського церковного життя завязато і все поборювали обидва ворожі сусіди українського народу, один бажаючи винародовити український нарід при помочі православя другий при помочі латинського обряду. В Старім Краю нині вже розуміє це кожна дитина.

Якщо Українці (приміром козаки) поступали інакше, то все найблищі десятки літ виказували помилковість їх поступовання. Це могли предвиджувати тільки високо інтелігентні люде серед Українців, як Смотрицький, Рутський, Могила та другі. Одначе не все були вони в силі переперти свої далековидні погляди та перестороги серед некритичної маси своїх земляків.

Дай Господи, щоби й український нарід у тих критичних днях своєї боротьби за волю мав таких далековидючих провідників якнайбільше.

("Шлях").

*) Польща аж до самого упадку в 1939 р. штучно насаджувала й ревно попирала православя на Лемківщині, щоб у той спосіб ослаблювати й нищити українську греко-католицьку Церкву в Галичині. — Прим. "Укр. Вістей").

ПАПА ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ БОМБАРДУВАННЯ ШПИТАЛІВ СОВЄТАМИ

Папа Пій XII, припоручив папському нунцієві в Берні, в Швайцарії, запротестувати перед Інтернаціональним Червоним Хрестом проти постійного бомбардування шпиталів совєтськими летунами в Финляндії.

І там зібралися на річні духовні вправи

На далеких північних постарях Канади, де живуть Індіяни й Ескімоси, працюють католицькі священики: несуть Боже Слово в найбільш відсталі околиці світу. Тепер доносять з Копермайн, на Північно-Західніх Територіях, що там зібралися дня 23 січня 8 католицьких священиків під проводом Апостольського Вікарія архиепископа Брейната, на річні реколекції. Декотрі з тих місіонарів приїхали туди зі своїх округ, що находяться на 200 і 300 миль віддалі. Копермайн положений при заливі Коронейшен — 100 миль на північ від Арктичного кола. Після духовних вправ вони знов розійдуться по своїх відлюдних місійних пунктах. До своєї їзди вони вживають санок тягнених псами.

Франція врочисто спомянула вчительку-черницю

В маленькім льотаринґійськім селі Плавервіль упав на школу літак і запалив її. У хвилині пожару відбувалася наука. Як школу обняв вогонь, монахиня заспокоїла перестрашених дітей і з холодною розвагою вивела їх всіх з кляси на подвіря. Вернулася ще до школи по ліки, однак звідти вже не вийшла. Її героїчну смерть Франція врочисто помянула дня 24 січня.

НІКОЛИ НЕ СПОДІЙСЯ:

Справедливости від людини, що думає тільки про свою користь.

Пошани від людини, що не вміє сама себе пошанувати.

Мудрости від людини, що ніколи не вчилася слухати.

Благородности від людини, що не вміє наказати своїм власним пристрастям.

Величі від людини, що не може присилувати себе слухати.

Дружби від людини, що не може забути себе.

Успіху від людини, що легковажить дрібниці.

Наша Дієцезія в 1939 році

ХРОНІКА ДІЄЦЕЗІЇ

Появився "Канадійський Епархіяльний Вістник" за 1939 рік. З нього передруковуємо хроніку дієцезії, точніше про невсипущу діяльність нашого Преосвященного Владики Кир Василія на протязі останнього року, і статистику дієцезального духовенства. — У. В.

• •

23. квітня: Неділя. Їх Ексцеленція Кир Василій Ладика, ЧСВВ, відправили Архиєрейську Службу Божу в церкві св. Йосафата в Торонто, Онт., з нагоди 25-літнього ювилею тої церкви, при участи Впр. о. Боярчука, першого основателя парохії, як також численного духовенства.

6. мая: Свячення нищі уділено питомцям Духовної Семинарії в Торонто: І. Кристаловичеві, А. Цимбалістому і В. Фірманові.

7. мая: Неділя. Єрейські свячення о. Василя Дзюрмана в церкві св. Йосафата в Торонті. — Пополудні Архиєрейська Візитація церкви Матері Божої Неустаючої Помочі.

21. мая: Неділя. Єрейські свячення о. Івана Олійника в церкві Пресвятої Евхаристії, Іст Килдонан, Ман.

28. мая: Празник Сошествія св. Духа. Архиєрейська Служба Божа в Кендіяк, Саск., з нагоди 25-ліття існування тої церкви.

29. мая: Понеділок, Празник Пресв. Тройці: Архиєрейська Служба Божа в церкві на Дайсарт, Саск.

18. червня: Неділя. Архиєрейська Служба Божа в Айтуні, Саск., з нагоди річного Відпусту і Ювилею Хрещення України.

25. червня: Неділя: Єрейські свячення о. Михайла Заяця і о. Николая Чорнія. — Також уділено діяконських свячень піддияконам І. Кристаловичові і В. Фірманові; в церкві св. Володимира і Ольги, у Вінніпегу.

2. липня: Неділя. Архиєрейська Служба Божа і перше благословення нової церкви св. Володимира і Ольги у Віндзорі, Онт.

14. липня: Служба Божа і похорон усопшого о. А. Делярого ЧНІ., в Йорктоні, Саск. при участи Їх Преосвященства і численного духовенства. Їх Преосвященство виголосили послідне слово.

16. липня: Неділя. Архиєрейська Служба Божа в Роза, Ман., з нагоди Ювилею Хрещення України.

23. липня: Неділя. Уділено єрейські свячення трьом діяконам ЧСВВ.: Несторові Феціца, Висаріонові Андрейчук і Христофорові Кондратюк.

30. липня: Празник св. Володимира. Архиєрейська Служба Божа з нагоди празника в церкві св. Володимира і Ольги у Вінніпегу.

6. серпня: Неділя. Архиєрейська Служба Божа в церкві св. Воскресення, Давфин, Ман. з нагоди ювилею Хрещення України.

У вечорі, Архиєрейський Молебень і посвячення угольного каменя парохіяльного Народнього Дому в Етелберт, Ман.

13. серпня: Неділя. Архиєрейська Служба Божа в новій церкві в Де Па, Ман.

19. серпня: Празник Преображення ГНІХ. Архиєрейська Служба Божа і посвячення угольного каменя нової церкви в місті Рама, Саск.

20. серпня: Неділя. Архиєрейська Служба Божа в новій церкві в Сван Плейн, Саск. Пополудні, Архиєрейські відвідини, Молебень і проповідь в церкві у Стінен, Саск.

3. вересня: Неділя. Посвячення церкви св. Василія в Ріджайна, Саск. і Архиєрейська Служба Божа.

4—8 вересня: Духовні вправи для всіх священиків Манітоби і Саскачевану. В Ст. Норберт проповідував о. Шишкович, ЧНІ., а в Йорктоні, о. Бахталовський, ЧНІ. Взяло участь 30 священиків.

17. вересня: Неділя. Архиєрейська Служба Божа в Кенора, Онт., в асисті оо. Жидана ЧСВВ і Сенькова ЧСВВ. Пополудні посвячення цвинтаря св. Николая в Кенора.

27. вересня: Празник Воздвиження Чесного Хреста. Архиєрейська Служба Божа в церкві св. Петра і Павла, Мондер, Алта., і єрейські свячення о. Лаврентія Джиголика ЧСВВ.

1. жовтня: Празник св. Йосафата. Архиєрейська Служба Божа в церкві св. Йосафата в Едмонтоні, Алта. Посвячення фундаменту і угольного каменя нової мурованої церкви.

8. жовтня: Неділя. Архиєрейська Служба Божа в новій церкві на Мелвил, Саск. Посвячення угольного каменя.

12. жовтня: Засідання Епископської Ради.

15. жовтня: Празник Покрови Пр. Д. М. Архиєрейська Служба Божа з нагоди празника в церкві св. Покрови у Вінніпегу.

22. жовтня: Неділя. Архиєрейська Служба Божа в церкві св. Андрея у Вінніпегу.

29. жовтня: Празник Христа Царя. Архиєрейська Служба Божа в церкві св. Николая у Вінніпегу.

18 листопада. Їх Ексцеленція зложили візиту Апостольському Делегатові в Оттаві.

19. листопада: Неділя. Архиєрейська Служба Божа в Оттаві.

26. листопада: Неділя. Архиєрейська Служба Божа в Киченер, Онт. Вечером, в тій церкві Молебень і друга проповідь.

* *

Їх Преосвященство в часі побуту у східній Канаді від 17. листопада до 1. грудня, відвідали наших Отців і питомців.

* *

Пастирські Послання:

Орд. ч. 157 - 38. З нагоди Празника Різдва Христового (поміщено в "Українських Вістях", ч. 1., 3 січня, 1939).

Орд. ч. 40 - 39. По причині смерти св. Отця Пія XI і з нагоди вибору нового Папи Пія XII. (У. В., ч. 9., 28. лютого, 1939).

Орд. ч. 80 - 39. З нагоди Празника Воскресения Христового (У. В. ч. 14., 4 квітня, 1939).

Орд. ч. 105 - 39. З нагоди відвідин Монархів Бр. Імперії (У. В. ч. 21., 23. мая, 1939).

Орд. ч. 181 - 39. "По причині війни". (У. В. ч. 37, 12. вересня, 1939).

Орд. ч. 185 - 39. З приводу всенародньої скорби Галицької України. (У. В. ч. 39., 26. вересня ,1939).

Зіставлення за час послідних 10 літ, 1929 — 1939.

При кінці 1929 року було всіх священиків 46.

При кінці 1939 року було всіх священиків 92.

В 1929 р. було священиків в Манітобі 14, тепер є 24.; в Саскачевані 14, тепер 23; в Алберті 4, тепер 22; в Онтеріо 7, тепер 16; в Квебеку 2, тепер 3; в Н. Скошії 1, тепер 1.; в Бр. Колюмбії 0, тепер 2; в Европі 0, тепер 1.

З числа 46 священиків, котрі перебували в Канаді 1929 р., 4 відїхало до Рідного Краю; 8 померли; 2 дістали відпустку; 5 усунено на розпорядження Апостольської Столиці. Разом було 19. Їх заступлено другими.

Статистика нашого духовенства.

Всіх священиків при кінці 1938 року було 87.

Всіх священиків при кінці 1939 року було 92.

Всіх дієцезальних священиків було в 1939 році 38.

Всіх Отців монахів було в 1939 році 44.

ОО. Василіян 30. ОО. Редемптористів 12. ОО. Облятів 2.

Всіх питомців богословів і на фільозофії 18.

В семинарії: в Едмонтоні 7., в Торонто 6, в Лондоні 2, в Монтреалі 1, в Римі 1, в Европі 1.

При кінці 1939 року було священиків в Канаді, уроджених в Західній Україні 60. Уроджених в Західній Україні, а вихованих в Канаді 23. Уроджених і вихованих в Канаді 27. Уроджених в Злучених Державах, а вихованих в Канаді 2. Уроджених і вихованих в Европі 3.

Всіх інкардинованих дієцезальних священиків 40.

Розумний Брун

Гейбуд Брун, американський журналіст, що недавно помер після прийняття до Католицької Церкви, подає 4 причини чому він навернувся.

1. Візита до храму Матери Божої в Ґваделуп (Мексико) поставила перед мої очі жіночу вірність, яку нагадує побожність до Матери Божої. 2. Вибір Папи Пія XII переконав мене, що на землі остається лиш одна моральна сила, а нею є уряд Папи. 3. Боязнь перед смертю. Я не бажав би явитися перед Божим трибуналом в такім стані, в якім я є тепер. Бог не може бути обоятним супроти тих річей, що ми виконали або не виконали. Я вірю, що Бог нам оставив середник, при помочі якого ми можемо доступити відпущення гріхів (сповідь). 4. Нема нічого смішнішого як індивідуалізм (поєдинчість) в економії, політиці або релігії. Я не бачу чому я маю мати окрему індивідуальну релігію, так як я не можу мати своєї власної астрономії або математики. Я бажаю релігії, що має соціяльний характер... і я вірю, що такою духовою корпорацією є католицька Церква."

Як бачимо, то цей учений зачав думати про своє навернення не у вільній Америці, але в Мексику, там, де переслідують людей за те, що вони практикують свою релігію.

Брун є прикладом для тих учених слабодухів, що можуть здобутися на все, лиш не на те, щоб глянути совісно у свою душу й направити те, що там хибує. Це дійсно вчений і розумний чоловік.

Обрубане дерево знов зеленіє,
І місяць із серпа знов повний стає;
Це бачучи, чесні не тратьте надії,
Хоч доля сумная вас гонить і бє.

ПОРЯДКИ БОГОСЛУЖЕНЬ

ЛЮТИЙ
4. **Неділя 31 по Сош. —** Вох, Торебі
11. **Неділя 32. по Сош. —** Равидґия (збори церковні) Бойя
12. **Трьох Святителів —** Голден, Просперіті
15. **Стрітення Господнє —** Коперник, Торглад
18. **Неділя Митаря і Фарисея —** Калмар, Етремонт
25. **Неділя Блудного Сина —** Ледук; Мевлі св. Юрія (збори церковні)

BASILIAN FATHERS
9648 - 108 Ave. Edmonton, Alta.

ЛЮТИЙ
4. Неділя 31. по Сош. — Куквил
11. Неділя 32. по Сош. — Редвотер
12. Трьох Святителів — Восетна коло п. Курили.
15. Стрітення — Смокій Лейк св. Онуфрія
18. Нед. Митаря і Фарисея — Вільна
25. Нед. Блудного сина — Редвей

BASILIAN FATHERS
Box 30. Radway, Alberta

ЛЮТИЙ
4. Неділя — Арран-Весна
11. Неділя — Арран-місто
12. Понеділок Трьох. Св. — Пелей
15. Четвер: Стрітення — Сван-Плейн
18. Неділя — Норквей
25. Неділя — Сопов (Вайт-Біч)

о. Н. Сірий, Арран, Саск.

ЛЮТИЙ
4. Неділя — Город (9 год.); Сенді Лейк (11 год); Еріксон (5 год).
11. Неділя — Долини
12. Трьох Святих — Город
15. Стрітення Господнє — Озерна
18. Неділя — Ельфінстон
25. Неділя — Шоа Лейк

Укр. Греко-Католицька Місія Сенді Лейк. Тел. 90-12

ЛЮТИЙ
4. **Неділя 31 по Сош. —** Іннісфрі Р. М. Б.; Дервент Вознесення; Стар (Пено)
11. **Неділя 32 по Сош. —** Гленден; Скаро; Вегревил; Нортерн Велей
12. **Трьох Святителів —** Гленден; Лінор; Енгел Лейк
15. **Стрітення Г. Н. І. Х. —** Делф; Краків; Мирнам; Новий Київ
18. **Неділя Митаря і Фарисея —** Виллингдон; Москалики; Лейк Белвю (п. І. Береженського)
25. **Неділя Блудного Сина —** Борщів; Плейн Лейк; Дервент (місто)

BASILIAN FATHERS
Mundare, Alberta.

ЛЮТИЙ
4. Неділя — Бруно
11. Неділя — Борщів
18. Неділя — Волверін
25. Неділя — Ростерн (св. Духа)

о. Петро Криворучка, 304-4 Авеню, Н. Саскатун.

ЛЮТИЙ
4. Неділя — Дауфин
11. Неділя — Келд
12. Трьох Святих — Валлей Ривер (фарми)
15. Стрітення Господнє — Шортдейл (коло п. Барана)
18. Неділя — Шел Ривер
25. Неділя — Гленговп, Келд

о. А. Роборецький, Box 64. Давфин, Ман.

ЛЮТИЙ
4. Неділя — Етелберт, Вінніпегосіс (місто)
11. Неділя — Мінк Крік, Форк Ривер
12. Трьох Святих — Богдан
15. Стрітення Господнє — Слейтер
18. Неділя — Етелберт
25. Неділя — Гарланд

о. І. Колцун, Етелберт, Ман.

ЛЮТИЙ
4. Неділя — Антонівка
11. Неділя — Канора
12. Трьох Свят. — Ковалівка
15. Стрітення Госп. — Ранмід
18. Неділя — Бюкенан
25. Неділя — Канора

о. Петро Пасічник, Box 57. Канора, Саск.

ЛЮТИЙ
4. Неділя — Ендивор (у Бучинського)
11. Неділя — Гаес (у Н. Ягільницького)
12. Трьох Святих — Стінен (у п. Рудого)
15. Стрітення Господнє — Григорів
18. Неділя — Бучач
25. Неділя — Чехів

Українська Католицька Місія у Прісвил, Саск.

ЛЮТИЙ
4. Неділя — Принс Алберт
11. Неділя — Мітварк
12. Трьох Святих — Самбург
15. Стрітення — Брукебі.

Укр. Греко-Католицька Місія, Принс Алберт. 251-13 Стр. В.

ЛЮТИЙ
4. Неділя — Алвена
11. Неділя — Приймове
12. Трьох Святих — Ланівці

о. Теодор Коцаба, Box 150., Алвена, Саск.

ЛЮТИЙ
4. Неділя — Сифтон
11. Неділя — Фишінг Ривер
12. Трьох Святих — Венлав
15. Стрітення Гдне. — Відень
18. Неділя — Ґрендвю місто
25. Неділя — Зоря.

о. Мирон Криворучка, Сифтон, Ман.

РІЧИ ЦЕРКОВНІ

Через війну все подорожіло і ціни ще підходять вгору.

Одинока Українська Фірма

"ПРОВИДІННЯ"

має передвоєнні церковні річи і продає їх по старій ціні. Скористайте й купуйте тепер, бо пізніше може бути запізно.

Пишіть до —

Providence Church Goods Co.
710 Main Street
Winnipeg Manitoba

Футра з Буйволів

ВАША ПОСЛІДНЯ НАГОДА НАБУТИ ФУТРА З БУЙВОЛІВ!

Скоро їх не стане, бо всі йдуть на зарізі! Отже користайте з нагоди і купуйте завчасу!

заки купити дейлде — зайдіть і побачте наші чудові футра з буйволів. Ми виправляємо шкіру самі і самі шиємо футра.

ВИПРАВЛЯЄМО ШКІРУ НА — НАКРИВАЛА, СИРОВЕЦЬ, РЕМІНЬ НА УПРЯЖ, ПРОДАЄМО КОМПЛЄТНІ УПРЯЖІ.

Коли купуєте в нас, то не берете ніякого ризика, бо ми в цім бизнесі вже 26 років і знаємо вартість товарів і силу бизнесу:

The Edmonton Tannery

9272 - 100A Ave. Edmonton, Alta. Телефон 25527.

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Новий Рік у Вінніпеґу

Зима. На дворі досить холодно, подуває північний вітер. Снігу мало, ледви що земля прикрита білим килимом. Неділя — всі спішать до церкви, щоби зложити Господу Богу подяку за отримані ласки в старім році, а просити у Господа ласк на новий 1940 рік, для себе, родини, та цілого українського народу, тут і там за морем на рідних землях — під окупантами — Боже Великий і Всемогучий, Ти що з нічого сотворив весь світ, Ти всім заряджуєш, без Твоєї Волі і волос не спаде з голови, на Твоє слово дрожить земля, море успокоюється, сліпі бачуть, хромі ходять, умерші воскресають. Ти встановляєш границі державам, і назначуєш час життя кожному чоловікові. Батьки наші і ми ломили закон Твій, Тебе зневажали, — шукали інших богів, шукали радикального бога, соціялістичного, серафимського, автокефального, большевицького, і хто зна яких. А тим поділилися на ворожі собі групи, забули на любов ближнього, за любов приняли ненависть, яка поділила нас на всіх ділянках нашого життя. Наш нарід в неволі, окупант нищить його, всі його святощі, руйнує, убиває. Наш брат іде на розстріл, на Сибір, інший морений голодом-холодом в тюрмах чекає суду. Господи милосердний прости нам гріхи наші, забудь провини батьків наших, і братів наших, що відступили від Тебе. Змилуйся над нами, над нашим поневоленим народом. Ти наймилосерднійший, прости нам. Ми зблудили як блудний син. Тож приходимо до Тебе Отче, глянь ласкавим оком на нас, на наш Український Нарід і його терпіння, дай йому лучшу долю. Приріклемо бути вірні Тобі до смерти, а навіть понести жертву з життя ради імени Твого!" — Так молилися парохіяни зібрані в церкві св. о. Николая у Вінніпеґу на вступі Нового Року. Молитву перериває дзвінок, що звіщає, що вже зачинається безкровна жертва. Св. Служба Божа.

Престіл гарно прибраний, перед престолом в ризах мовить вступну молитву Впр. о. Котович, милозвучно хор колядує: Херувими Свят.

Служба Божа св. Василія Великого яка правиться десять раз в році з яку написав св. Василій. Проповідь глибоко обдумана, багата змістом, і не диво, бо її голосить о. Котович, старий Місіонар, який сіяв здорове зерно Божого слова і науки через довгі роки в рідному краю словом і пером.

По проповіди Впр. о. Жидан, парох церкви проголошує милу та радісну вістку, що нинішнього дня вечером, наша парохія буде мати велику честь, а іменно повитати між собою Їх Ексцеленцію, нашого дорогого Епископа, на парохіяльнім принятю, яке буде знагоди Їх Імени, патрона Св. Василія в просторій салі Т-ва Читальні Просвіта зараз сейчас по Вечірни.

Яке одушевлення запанувало між присутними, вже можна було бачити при виході з церкви. Питалися одні других, де можна дістати тикети вступу тай побоювалися, що саля буде за мала.

Вечірня о годині семій вечером. Завважую людей багато більше як звичайно. Настрій веселий, мимо того, що північний вітер з морозом ставав що раз зимніший, порошило снігом. Але вінніпеґські Українці на це не звертали уваги, до зими вони призвичаєні, а почуття обовязку все ставлять вище таких перешкод.

Простора саля Читальні гарно прибрана скоро заповняється. Старші сивоволосі, поважні парохіяни, це піонірн нашої парохії, вони засідають за столи перші, а опісля всі другі. Хор церкви числячий 60 осіб під диригентурою п. В. Тимкова, займає місце на сцені. Співачки дівчата гарно убрані в українських строях. Святочний настрій панує між присутними. В салі спокій, лише господині членкині комітету під проводом пані Пасічної уважають на гостей та на столи. На переді сцени пан Заплатінський ставить високі світла, приготовляє машину, буде насвітлювати фільми, а знову п. І. Прокопишин зі своїм кемером, перебірчий, фотографує лиш декотрих.

При вході до салі витають Владику Впр. о. Жидан, о. Котович і голова комітету п. А. Кушко, а всі присутні стають та при грімких оплесках впроваджують Владику на приготоване та гарно удекороване крісло. Молитва. Всі сідають. Хор співає коляду: На небі зірка ясна засіяла", опісля "Слава во Вишних Богу", і другі. В часі вечері хор гарно співав коляди, а рівнож діти Д-ра Резановського відіграли мельодійно на скрипку та пяно пару пісень. Голова комітету п. А. Кушко в своїх словах витає Владику, та до дальшого слова просить о. ігумена Жидана ЧСВВ, який між іншим вказав на працю, що її вложили Їх Ексцеленція для відродження Канадійської Українсько-Католицької Дієцезії. Багато за Їх стараннями, продовжав о. Жидан, збудовано нових церков, і то там, де здавалося що всьо вже пропаще. Нині там гарні парохії. Також василіянська провінція поширилася з трьох на девять сталих осідків, не згадуючи вже про велике число ріжних і сталих осідків для світського духовенства. Здвигнено також два українські Шпиталі. У своїй душпастирській праці Преосвященний старалися відвідати всіх, навіть тих, що в найдальших канадійських преріях, щоби своїм словом піднести на дусі всіх вірних. Дієцезія наша відроджена до непізнання, так що як не перевищає то щонайменше дорівняє їне одній дієцезії латинській. Про справи національні Преосвященні не забувають. Репрезентують наш народ перед іншими якнайкраще. Ви для нас тут в Канаді є тим чим Митрополит Андрей для Українців в старому краю. Віримо, що з палати нашого дорогого Архиерея, заблисне краща доля для наших братів у старому краю. І тому що ми маємо між собою так високопоставлену Особу, ми клонимо перед Ними глибоко голови, наші серця повні любови і пошани для Цих. Ми не в силі вповні віддячитися Їм за все, що для нас зробили, тому яко дарунок, най буде наша щира молитва до Бога, — щоби Господь Бог заховав нам нашого дорогого Архиерея в щастю і черствім здоровлю для Божої слави, для добра Церкви і нашого поневоленого українського народу на многі і благі літа. Пан Юськевич в імені присутних відчитав адресу з нагоди імени Їх Ексцеленції — та передав Їх Преосвященному враз із дарунком від парохії.

По цім Преосвященний сказав довшу промову яку присутні вислухали з великою увагою. Говорили про Бога, Церкву, св. Василія, та український нарід, який він бідний, поневолений, але нам не треба падати на дусі, нам треба тепер більше як колись, сказали Преосвященний, просити Господа Бога о опіку над нами. Треба бути сильними у вірі, і надії на Божу поміч — то певно ми не заведемося, бо Господь Бог так може попровадити справи, що навіть чудом може створити нам незалежну державу. Але на це треба собі заслужити через заховання Божих заповідей і велику жертвенність.

Молім Господа Бога щиро в цім році за себе, за наш український нарід. Молімся за тих, що життя своє дали за вітчину, щоби на крови укрмучеників виросла українська незалежна держава. Промову закінчили желанням з нагоди Нового Року а назакінчення зачали коляду Вселенная Веселися.

Вечір випав дуже гарно. Учасники вертали домів піднесені на дусі. Належиться признання для Комітету за його щиру працю для парохії, а особливо нашим паням, що так много напрацювалися, щоби той вечірок випав якнайкраще.

Присутній.

Редвей, Алберта.

Дня 13. січня наша парохія і другі парохії як Редвотер, Елдорена, Стрий і Вільна зробили нашому о. пароховi Д. Джиґоликові ЧСВВ велику несподіванку. По Литії і проповіді з нагоди закінчення старого року, всі парохіяни вдалися до Народнього Дому, де в імені всіх о. М. Когут ЧСВВ привітав о. Пароха. Підчас гучного "многая літа" куртина піднеслася і на сцені показався великий дар любови, а саме три крісла (честерфілд) і дві малі шафки за $157.50, що їх добрі парохіяни справили до нової резиденції. Вручив їх п. Василь Лажовський, голова Народнього Дому й церковний касієр серед великого вдоволення і радости всіх присутніх.

По смачній перекусці о. Джиголик висказав свою радість та щиро подякував за так цінний дарунок. Опісля промовляли о. Когут, о. Лаврентій Джиголик (молодший брат). Відтак покликано до бесіди п. Хлипавку, п. Николу Петрика, молодого Богдана Кондру, п. Івана Петрика й п. А. Попіля. Всі займаючо говорили а особливо п. Хлипавка й висказували своє вдоволення ізза такого дарунку, та щирої любови до свого Отця духовного. При кінці п. Василь Лажовський і п. Стефан Середа перечитали імена жертводавців і щиро подякували всім за їх жертви. При тій нагоді на заклик п. Лажовського зібрано на Українські Вісти $4.00. Для розвеселення всіх Петро Котиляк і Михайло Петрик відспівали пісню. Час скоро минав і ніхто не чувся змучений. Точно о півночі всі встали й привітали Новий Рік молитвою "Отче наш". Ще раз со взаїмно пожелали Божого благословенства й з милими споґадами вернули домів.

Учасник.

Вісти з Саскатуну

У пятницю, 5-го січня, відбувся гарний похорон бл. п. Оленки Олійник при співучасти великого числа вірних. Небіжка Оленка вже від року перебувала разом з матірю в санаторії. Прощальне слово виголосив о. М. Пелех.

Цього року наші Саскатунці були щасливі, що на саме Різдво погода була дуже лагідна. Богослуження почалось опівночі. Вірних велике число, збільшилося. Поважне число приступило до св. Причастя. Хор під діріґентурою п. Шурґота гарно відспівав богослуження.

З оголошеного в церкві виказу жертводавців коляди на церкву виказалось, що цього року коляда значно більша. Колядники щиро прислужились на цю ціль.

У вівторок, 9 січня, Аматорський Кружок відограв гарну драму в Домі Просвіти. Галя була заповнена по береги.

У середу, 11 січня, учителька рідної школи при парохії св. Юрія віддалася операції в шпиталі Св. Павла. Операцію перевів успішно наш відомий український лікар д-р Драґан.

У неділю парохія св. Юрія мала приємність вислухати молебень і науку Вчс. о. Гуменюка з Кадворт.

На Йордан членкині Жіночого Товариства св. кн. Ольги відвідали вірних зі щедрівкою — також на ціль будови церкви. Ввечері за старанням Жіночого Товариства відіграно гарне представлення "Кара Совісти".

Підчас цього представлення відбулася виграшка авта на ціль Бурси. Щасливе число 4478 впало на п. Д. Гуску з Гаєс, Саск.

У неділю, 20 січня, добрі приятелі п-ва Карданів зробили їм несподіванку зприводу їхнього 25-ліття подружжя. Під час гостини не забули й про нову церкву, на яку зложили 5 долярів.

Честь вам за це.

У понеділок, 22 січня відбувся похорон бл. п. Івана Похота, що впокоївся по довгій недузі. Небіжчий полишив по собі вірну дружину і старші вже діти. Прощальне слово виголосив о. М. Пелех.

Річні Збори Школи св. Отця Николая в Вінніпеґу

Збори відбулися 17. грудня, 1939 року о годині 3 пополудні у шкільній салі під ч. 650 Флора Авеню.

Збори отворив молитвою Впр. о. Котович ЧСВВ. Опісля попрошено п. Д. Мальчевського на предсідника зборів, а С. Пасічного на секретаря. Панів М. Батрин і Г. Федун на скрутинірів.

П. Мальчевський покликав усіх на зборах встати і віддати честь померлим членам і прихильникам та добродіям за їх працю і жертви для школи св. о. Николая. Відтак подякував Сестрі Настоятельці і голові п. Ів. Олійникові та цілому зарядові і комітетові пань, що так щиро працювали через цілий рік.

Голова Шкільного Комітету Ів. Олійник здав звіт з цілорічної праці і подякував усім в заряді за співпрацю.

Преподобна Сестра Настоятелька Єлена подякувала усім, що так старанно працювали і виповнювали кожну її просьбу, а особливо паням, які ніколи не відмовлялися від праці на користь нашої школи, як рівнож виказала зборам додаткові видатки, які нераз були покриті працею Сестер на ріжні шкільні цілі. Також закликувала усіх прихильників і добродіїв, щоб надальше були щирі в помочі й праці, головно в такий некучий час як тепер, коли наш нарід позбавлений свободи на українській землі.

А. Кушко, рекордовий секретар, здав звіт з своєї праці в заряді, та просив усіх присутних надальше працювати у користь цеї школи яка є єдинока українська 12-клясова школа у Манітобі на рівні з державними школами.

П. Сава Крук, фінансовий секретар здав звіт з приходів і розходів. Контрольори Н. Гирилюк, С. Мельник і С. Лукінчук одобрили звіт і тим самим дали бувшому зарядові фотум довіря.

Предсідателька п-і Мірус і заступниця пред. п-і М. Малофій, подякували всім паням за співпрацю, як рівнож панам, що невідказались коли треба було помочі, щоб послужили їм на кожну їх просьбу.

Секретарка рек. п-і К. Олійник прочитала імена усіх пань, що причинилися приносами і т. д., до устроювання чайних вечерків, річних та других підприємств через цілий рік. Опісля складали звіт п-і Галас і п-і Рудніцька, господині.

По скінченню звітів предсідник подякував урядникам і Ком. Пань, за їх працю і докладний звіт і попросив до слова Впр. о. Котовича перед вибором нового заряду на рік 1940.

Впр. о. Котович, прибувши недавно зі Старого Краю, з Карпатської України, сказав до зборів довшу промову про значіння школи, та ще нашої католицької школи, яка кладе підвалини нації, даючи примір великого різбаря, що своєю працею бере дерево чи камінь і витворює з него чудесну штуку, постать, чи то фігуру яка на довші літа позістає у памяті з покоління в покоління..

Такими різбарями є наші Сестри Учительки, які собі всего відмовляють що є розкішне в життю а працюють мозольно як ті різбярі для виховання нашої молоді. Впр. о. Котович покликав усіх, кого буде вибрано, щоб не відмовився від праці, яку на него збори наложуть та щоб її виконував у користь школи.

Вибрано новий заряд на рік 1940 в такім складі: — Почесний Голова Впр. о. ігумен Жидан і Сестра Єлена Настоятелька школи.

Д. Мальчевський — предсідатель.
Ів. Олійник — Заступник пред.
А. Кушко — рекордовий секретар.
С. Пасічний — заступник секр.
С. Крук — фінансовий секретар.
Г. Федун — заст. фін. секретаря.
Сестра Настоятелька Елена — касієрка а пан П. Павук заступник.

Контрольори: Ів. Зенюк, п. Каблак, Ів. Мельник. Дорадники: — Н. Гирилюк, Г. Рудніцький, Ів. Маринюк, М. Батрин і С. Лукенчук.

Шкільний Комітет Пань:
П-і М. Закопець — предсідателька.
П-і Е. Мірус — заступниця пред.
П-і К. Олійник — рек. секретарка.
П-і М. Малофій — заст. секр.

Господині: п-і А. Галас, Е. Рудніцька. Помічниці: Н. Павлюк, П. Дидик, А. Срібна, М. Батрин, М. Маринюк, А. Саінець, А. Біла, А. Лукенчук, Ю. Зенюк, А. Саган, А. Гарбоаінська, А. Стельмах, М. Піскор, Т. Церковна, К. Гнідан, П. Вавринчук, В. Баров, Ю. Строїч, К. Федун, А. Біла і Анастазія Остап.

Предсідник зборів п. Мальчевський закрив збори бажаючи новому комітетові щирої любови і витревалої праці на будучий рік у користь Школи св. о. Николая. Збори закінчено молитвою о годині 6.30 веч.

А. Кушко, секретар.

По Різдвяних Святах!

(Лішор, Алта.)

Цьогорічні Різдвяні Свята справді дуже гарно відбулись. На це сприяла гарна і тепла погода, як також добра дорога, як на ґару так на сані.

В наших околицях була через всі три дні відправа у трьох парохіях. Перший день у церкві в Стар, другий день в Делф, а третій в Лішор. Кожний мав нагоду вислухати різдвяну відправу, хіба той не був, що внемагав або хто був за лінивий.

Також дуже був гарний час для колядників. І справді наша молодь заслугує на признання і похвалу, що не занедбує наших гарних різдвяних звичаїв, не жалує ні часу, ні труду, а йдуть і спричиняють велику радість для родини, в котрім домі колядують, а також придбають дещо гроша, чи то на церкву, чи другі інституції.

Мій дім відвідали колядники з парохії Скаро, Лішор, з міста Лемонт, і з Мондеру..

Колядники з парохії Лішор, ходили колядувати з вертепом. Гарно виколядували кілько коляд, як також всі свої ролі відограли вдоволяючо.

Також у парохії Делф, старша молодь ходила колядувати під проводом свого диріґента В. Курила, а діти зі школи Шептицький, під проводом своїх учительок.

При тій нагоді хочу кількома словами згадати про другу справу. Вище згадав я, що були веселі свята. Оскільки були б веселіщі, якби ціла родина могла разом, всі свята відсвяткувати? Щастя, що цего року Різдво припало в неділю і декотрі з поблизька могли приїхати додому на два дні. А так як з Едмонтону, то коли їхати на свята, поверх 50 миль?

Як то гарно і добре, як колись наш Великдень припаде разом з латинським. Всі тішаться і радіють, що зможуть разом відсвяткувати Великодні свята. А чи не булоб добре, якби ми і другі свята так разом відсвяткували? Не пишу це від парохії, але від своїї родини, бо бачу, відколи діти почали ходити до школи, багато тратять у справах релігійних, а тільки через пізний календар. І я дуже вдячний "Канадійцеві", що справу за зміною календаря порушив в "Укр. Вістях", зараз на початку нового року. Всі цю справу за зміною календаря маємо порушувати, як також Господа милосердного щиро просити, щоб 1940 рік приніс велику зміну на добре, як нашим братям за морем, так і нам Українцям в Канаді. Пукаймо; Св. Письмо каже: хто пукає тому отвориться. Не забуваймо справи за зміною календаря і приготовляймось, щоб другі Різдвяні свята, не святкувались аж на другий рік семого січня, але ще при кінці цего року 25. грудня, разом з нашими співгорожанами інших народностей. Не зважаймо на ворогів, бо їх в кожній справі не бракує. Не мусимо бути вічно пізні Івани.

Г. Козяк.

Посмертна згадка

Дня 20-го січня, 1940, похоронено тіло бл. п. Корнилія Гуменюка, юнака-сина Теодора й Анни Гуменюків у Равнд Гилл. Покійний походив з села Шайковець, повіту Чортків у Галичині. Родився 1911 року. Прибув до Канади в 1921 році. Упокоївся в Бозі 17 січня 1940. Скінчив життя в авті підчас його розгрівання, через газове затроєння. Полишив старих родичів у смутку, трьох братів і три сестрі, котрі оплакують його трагічну смерть. Похорон відбувся 20 січня. Похоронне богослуження відправив у церкві Преображення в Равнд Гилл о. Слота ЧСВВ при участи великого числа вірних парохіян та рідні покійного.

Похорон почався з дому до церкви. Тіло провожав похід авт із пів милі довгий. По богослуженні о. Слота виголосив пращальну проповідь.

На цвинтар несли тіло брати рідні і стриєчні. Вінці на домовину зложила рідна сестра Марія, стрий Михайло, Анна і Володимир Гуменюк і Молодечий Кружок Т-ва Український Народний Дім. По спільним обіді в домі родичів п. Андрій Пазюк сказав кілька слів про смерть бл. п. Корнилія та що така подія не лучилася ще в цій околиці. Притім п. Пазюк попросив о збірку на поміщення допису в часописах. Збіркою заняли[с]я пп. Йосиф Шкабар і Михайло Гуменюк. Стех Бавол зложив $1.00, п-ні Евгенія Томашевська $1.00. По 50 центів зложили: Теодор і Анна Гуменюки — родичі, Василь Калявський і Никола Гуменюк. 35 центів дав п. Мартин Стешко. По 25 цен.: Йосиф Шкабар, Ваҥро Віяк, Михайло Гуменюк, Павло Калявський, Володимир і Франко Ванцьо. Стах Чверда, Іван Процьків й жена, Павло Гайдук, Володимир Нагірняк, Стенлі Банах, Андрій Пазюк, Василь Жук, Антін Гуменюк, Марія Людвіка Шкабар, Михайло Жук, Анна Тимчук. Зібрано $8.35. З того родичі покійного призначили для Українських Вістей $5.00.

Жертводавцям подяка з покійникові нехай Бог дарує життя вічне.

А. Пазюк.

ПОДЯКА

Ми, Теодор і Анна Гуменюк почуваємося до обовязку зложити сердечну подяку на першім місці Всч. о. пароховi Слоті ЧСВВ за похорон і пращальну проповідь та слова потіхи. Дякуємо близьким сусідам, котрі відвідали й ратували нас в прикрій годині, братові з ріднею, родині і кревним парохіянам, котрі прибули на похорон, розраджували й потішали нас в часі смутку. Також щира дяка за дорогі цвіти братові, братовій, Владикові, доньці Марії, Українському Народньому Домові за вінки; щиро дякуємо загально всім що причинилися до похорону нашої дитини.

Спи дорогий сину, нехай канадійська земля буде легкою па спочинок. Вічная память.

Родичі Теодор і Анна Гоменюк.

Тільки початки важні.

Пані Ірина має песика. Одержала його в подарунку щойно вчора. Вона кличе песика і вкінці кричить. Тоді її муж каже:

— Дай спокій! Пес тебе не буде слухати.

На те Ірина усміхаючись:

— З тобою зпочатку теж не було легко.

ВІД РЕПРЕЗЕНТАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

ДО ВСІХ ОРГАНІЗАЦІЙ ДОМІНІЯЛЬНОГО ЗНАЧІННЯ І ДО ВСЬОГО УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

На проголошення Українського Репрезентаційного Комітету з дня 26-го грудня, 1939 року, що було вислане до Екзекутив всіх українських організацій домініяльного значіння та було опубліковане в 99 числі "Нового Шляху" з 28-го грудня, 1939, в другому числі "Будучности Нації" з дня січня 1940 р., в 3-му числі "Українських Вістей" з дня 16-го січня 1940 р. і було переказане в першому числі "Канадійського Фармера" з 3-го січня 1940, і другому числі "Українського Робітника" з дня 12-го січня 1940 р. — досі зголосили своїх членів до постійного Репрезентаційного Комітету: Братство Українців Католиків та Українське Національне Обєднання Канади.

Цим звертаємося вдруге до згаданих в останньому заклику організацій, які ще досі не зголосили своїх представників до постійного Репрезентаційного Комітету Українців Канади, зробити це в найближчих днях.

Одночасно проголошуємо, що Конституційні Збори для сформовання сталого Репрезентаційного Комітету відбудуться дня 3-го лютня 1940 року в 11-ій годині перед полуднем в резиденції Канцлера Української Католицької Дієцезії о. д-ра В. Кушніра, ч. 115 МкҐреґор Ст., Вінніпеґ, Ман.

За Репрезентаційний Комітет для видання Декляраціі:

о. М. Т. Пелех, скарбник,
Т. Бабій, секретар.

Саскатун, Саск.,
25 січня, 1940.

КАЛЄНДАР ТРЕБА ЗМІНИТИ

Перечитуючи в "Українських Вістях" і других українських часописах голоси про занехання старого календаря, бажаю висказати свою гадку на сторінках вашого часопису.

Пригадую собі, що цю справу вже кілька разів підношено в українській пресі в Канаді, та на жаль і на нашу шкоду ми поговорили, але все лишалося при старім. Дуже пожаданим є, аби й тепер не лишилася справа тільки на сторінках газети.

Нераз я вже чув аргументи між Українцями за задержанням старого календаря. Кажуть так:

(1) Старий стиль є старший і нам треба його придержуватися. Так як би ходило о вік. Та тут не ходить о вік одного способу числення або другого, але о те, котрий більше поширений серед християнського світа і тим самим більше практичний.

(2) Старий календар є наш, а новий латинський. Це арґумент непоінформованого чоловіка, бо оба календарі є загальними, ані один ані другий не є нашим українським.

(3) Як ми приймем новий календар, то всі перейдемо на Поляків, на латинників. В таке говорення я не хочу вірити, бо воно неправдиве, як показала практика на всіх Українцях розсіяних по всіх частях світа. З уведенням нового календаря ми не станемо ані Поляками, ані Французами, ані Бельгійцями або Мексиканцями, а станемо розумнішими людьми в очах других народів і в очах нашої молоді, яка виховалась на чужині.

Чув ще і інші закиди теольоґічного змісту, але про них писати не буду, бо на теольоґічних студіях не розуміюся.

Що ж промовляє за тим, щоб ми прийняли новий календар? На мою гадку ось що:

(1) Нині українські робітники (а їх число велике) не мають змоги святкувати більших свят зі своїми родинами, бо мусять іти до праці, коли припадають їх свята. Це їх зневохочує до церкви.

(2) Наше учительство по Західній Канаді, молодь по вищих школах — не можуть святкувати зі своїми родичами лиш через старий, як ми кажемо наш, календар. З того нікому нема ніякої втіхи, ані добра.

(3) Уважаю, що конечно треба змінити календар, аби задержати нашу молодь при наших церквах і церковних орґанізаціях. Не раз і не два чув я від української молоді прямо кпини про старий стиль календаря, головно від тих, що приїздять додому на свята, а родичі кажуть, що за два тижні будуть у них свята.

Зі своїх спостережень я уважаю, що зміна календаря скріпить нас під багатьма зглядами й нема нам Українцям причини довго гаяти часу й вижидати аби аж нам хтось приказав.

О. Жеребко.

РИБЯЧИЙ ТУК ДЛЯ КУРЕЙ

(Докінчення зі стор. 3)

перейшовший біольоґічну аналізу.

У зимових місяцях, коли кури замкнені в курниках, рибячий тук не тільки що постачає цінний вітамін Д, який часом називають сонішним вітаміном, бо влітку кури дістають його з промінів сонця, але й присутність його в кормі сприяє ліпшому зуживанню вапна та інших мінералів. Між птахівниками стало вже звичаєм додавати до корму курей 1 до 2 процент рибячого туку, змішуючи його з сухими мішанками. Щоб рівномірно змішати тук з мішанкою, беруть трохи тієї мішанки й до неї вливають потрібну кількість туку та добре вимішують. Потім цю мішанку з туком додають до решти і знову мішають. Якщо тук додати враз до великої кількости сухого корму, доброго розподілу його в цілій масі ніколи не можна осягнути. Процент туку вираховують по вазі. От, скажемо, на сто фунтів сухого корму беруть один або два фунти туку.

Дослідження на Експериментальній Фармі в Скат, Саск., показують не тільки на збільшення продукції яєць від додавання рибячого туку до корму курей, але й більший процент курят вилуплюється, а слабість ніг у птахів цілковито зникає. Якщо помічається слабість ніг у курят, 2 проценти туку треба додавати до корму так довго, доки вони підуть на пасовище. Це саме стосується й до тих курей, що несуться.

KING EDWARD HOTEL

10180 - 101 STREET
EDMONTON, ALBERTA

ДІМ ПРИЯТЕЛЬСЬКОЇ УСЛУГИ

Гаряча й зимна вода і телефон у кожній кімнаті.

ЕДМОНТОНСЬКА ПЕРШОРЯДНА КАВАРНЯ
У СПОЛУЦІ З ГОТЕЛЕМ

Відчинена від години 6 рано до год. 2 вночі.

НОВИНКИ

НАСТРОЇ ЧЕРВОНОЇ АРМІЇ

"Красная Звезда", орган червоної армії, вже в листопаді звернула увагу на зміну настроїв серед червоноармійців. Наприклад, вже в числі від 27. листопада, тобто до подій у Фінляндії, писала, що в ленінградській військовій окрузі червоноармійці в ночі не сплять, а мітингують на ліжках; обмірковують події. Їх цікавлять відомости не друковані в "Правді", що Фіни з пошаною згадують царів Олександра Першого та Олександра Другого, а до Сталіна й Леніна ставляться ворожо.

Підчас виборів до місцевих самоуправ у багатьох касарнях кандидатів накинутих згори не стверджено. В Білоруській військовій окрузі помітно бойкот обовязкових політичних навчань, тому що політичні керівники, комісарі і т. п., не дають задовольняючих вияснень біжучих подій. В бойкоті беруть участь навіть партійці і комсомольці.

Домагаються права голосу для жінок у Квебеку

Квебек це одинока провінція в Квебеку, де жінки не мають права голосу в провінціональних виборах. Робітнича організація в Квабаку прийняла резолюцію, в якій домагається, щоб теперішній уряд у тій провінції дав право голосу жінкам. У часі виборчої кампанії в Квебеку, теперішній премієр обіцяв жінкам право голосу, якщо він прийде до влади.

Розлад у доставі поживи для червоної армії

Кореспонденти повідомляють про великий розлад на советських залізницях, так, що большевицька влада не може доставити засобів поживи для 400,000 червоної армії на фінськім фронті.

Вояки дістають тільки половину призначеної пайки мяса та й те замерзле.

Також залізниці не можуть доставити поживи для 2,700,000 населення в Петербурзі.

ПРИЯЗНЬ МІЖ СОБАКОЮ Й ЛИСОМ

Фармер Чарлі Ґибсон з Болинґер, Тексас, хвалиться, що на його фармі є лис і собака, які замість бути природніми ворогами, поприязнилися й живуть з собою як приятелі. Приязнь тим дивніща, що лис зовсім не втратив свого дикого страху перед чоловіком.

1,200 пароплавів загрузли на замерзлому Дунаю

Мадярська портова адміністрація заявила, що около 1,200 німецьких і румунських пароплавів стали в ріжних портах на ріці Дунаю. Не можуть рушити, бо перекаджає лід. Серед них 200 танкерів з нафтою, а 400 пароплавів зі збіжжям.

Великі жертви темноти в Англії

Від початку війни в англійських містах нема світел. Не лиш вулиці, але й доми у пітьмі, бо вікна заслонюють. Та темнота (блекавт) в Англії спричинює багато нещасливих випадків на вулицях. Дотепер згинуло вже 4 тисячі осіб, два рази стільки, що британських вояків, летунів і моряків.

Поголоски про віднову "Непу" в Большевії

Відомий американський кореспондент, Волтер Дюранті, телеґрафує з Риґи, що трудноці в постачанні для совітської армії викликали в Москві розмови про віднову колишнього "Непу", тобто нової економічної політики, що була свого часу введена Леніном і допускала приватну торговлю.

ДОЛЯ ЗАЖАРТУВАЛА З ФРАНЦУСЬКОГО ВОЯКА

Француза Лежендра було мобілізовано минулого року і вислано на фронт. Він був жонатий і мав одну дитину. Згодом він дістав повідомлення, що його дружина породила трійнята. Тепер він мав четверо дітей і згідно закону мав право вернутися додому. Так і зробив. Та не на довго. Скоро одно з трійнят померло і його знов післали на фронт, бо лишилося тільки троє дітей.

БУДУЮТЬ НОВІ ШЛЯХИ

Німці розпочинають будову нових шляхів через заняті польські землі, щоб їх комунікаційно й економічно тісно злучити з Берліном і Данціґом. Один шлях має служити тісній злуці Берліну з Москвою. Видно, що є щодо цього порозуміння з Советами, бо Москва також приступає до будови такого шляху на занятих нею землях.

ЯК КАНАДІЙСЬКІ БОЛЬШЕВИКИ ПОМАГАЮТЬ СТАЛІНОВІ У ФІНЛЯНДІЇ

Комуністичні лідери в Канаді стараються всякими способами закрити перед своїм членством погроми советської армії на фінськім фронті. Большевицька преса бреше за своїми московськими басами, що червона армія йде ніби "визволяти фінський нарід від білогвардійців". Звідомлень про бої майже не подає, бо мусіла б писати, як Фіни торощать сталінські дивізії. Большевицькі лідерчуки по турфдомах напоминають на мітинґах, щоби члени їх організацій не вірили донесенням щоденників і радія, бо вони "брешуть". Наказують, щоби на ті теми не заходити в ніякі розмови з людьми з українських національних організацій, а передовсім щоби не читати українську національну пресу. Напоминають, щоби в теперішний военний час не заходили в ніякі розмови з не-большевиками — про війну, про сталінські і гітлерівську політику, про те що робиться й говориться в турфдомах. Словом — намордник як у сталінськім царстві. Тому тепер не почути, щоб якийсь большевик "переконував" і зааґітовував "несвідомого". До війни від тої погані не могли люди обігнатися. А тепер "свідомі" сіли маком і тільки перешіптуються.

Про цю тактику комуністичних лідерів заговорила в редакційній статейці вінніпеґська "Фрі Прес":

"Дурноваті поголоски пускають тепер особи й організації — симпатично настроєні до російських мілітаристів, що звідомлення про російські невдачі і втрати у Фінляндії є переборщені для пропаґандивних цілей. Ці виворотові елементи в нашім життю відмовляються повірити, що їх божок, комунізм, може діставати такі побої на боєвищах".

Фрі Прес пише, що такі поголоски є злосливою і високо шкідливою пропаґандою, тому її не вільно іґнорувати.

62-літній саскатунський листоноша, Вилям Мур, розносив у суботу пополудні останню пошту і майже на окінченні праці впав на дорозі і заки прийшла лікарська поміч, він сконав. Думають, що він хворів на серцеву недугу.

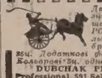

Даємо 4 кольорових знимок, або 1 побільшену 5x7 даліє ДАРОМ. Виробляємо рольку фільмів і всі образці в ней. Всего за 25ц. Додаткові фотографії 3ц. одна. Кольорові 5ц. одна. (25 р. у бизнесі).
DUBCHAK PHOTO STUDIO.
Professional. 591 Selkirk Ave. Winnipeg.

Franck Chicory

СМАЧНІШУ І ЗАПАШНІШУ

КАВУ

дістається через додання до кавника або перколятора ЦИКОРІЇ ФРАНКА

До набуття в добрих ґросериях

Виріб Зл. Д. Америки.

HEINR. FRANCK SONS INC.
FLUSHING, N.Y.

Чистка 'еспанських' ґенералів

Останнє число часопису 'Нейшен' принесло статтю Луї Фішера, який до недавна був прихильником комуністів і виховував своїх дітей у Москві. Тепер він розповідає, як Сталін "вичистив" усіх ґенералів, що керували поміччю червоній Еспанії. Головного команданта, Ґорева, який врятував Мадрид від швидкого захоплення ґенералом Франком, розстріляно. Арештовано й відправлено в безвість: команданта Ґрішіна, що був першим начальником советського ґенерального штабу; команданта Максимова, який керував успішним наступом на Ебро; Марселя Розенберґа, першого амбасадора в Еспанії; його наступника Гайкіса; торговельного представника Сташевського; Антонова-Овсієнка, відомого завоюванням України що був ґенеральним консулем в Катальонії; М. Кольцова, кореспондента "Правди" на еспанському фронті; команданта Урицького, що керував постачанням зброї в Еспанії. Одного лише з "еспанських" ґенералів не зачепила "чистка". Це Гр. Штерна, який керує тепер операціями проти Фінляндії. В Еспанії він звався Ґріґоровічем. ("Н. В.")

А МОСКВА ВІДЗНАЧУЄ...

Советське радіо подало, що президія Найвищого Совета роздала 891 відзначень червоним командантам за "хоробрість у боях з фінськими білогвардійцями".

У всіх арміях світа відзначують за хоробрість і здібність, а московські большевики роздають медалі офіцерам за те, що добре втікають перед Фінами.

ЛЮТИЙ
4. Неділя — Бібулиниці
11. Неділя — Рама
12. Трьох Святителів — Доброводи
15. Стрітення Г.Н.І.Х. — Понас Лейк
18. Неділя — Куликів
25. Неділя — Фостон

Українська Католицька Місія, Рама, Саск.

ЛЮТИЙ
4. Неділя — Ріджайна
11. Неділя — Ґренфел
12. Трьох Святителів — Кендіяк
15. Стрітення Г.Н.І.Х. — Дайсарт
18. Неділя — Ріджайна
25. Неділя — Мус Джа

о. А. В. Фик,
1644 Оттава Ст., Ріджайна, Саск.
Телефон 22053.

ДРІБНІ ВІСТИ

Теплі полудневo-західні вітри піднесли температуру в Алберті до 48 ст. вище зера.

В Англії небувалі морози спинили комунікацію. Таких морозів не було там в 1894 р.

176 згинуло і 53 було ранених, коли в Японії перевернувся і згорів потяг.

В Німеччині відзначено "хрестом матері" шість сестер, які разом мали 82 дітей.

Пять замаскованих бандитів напали в Шикаґу в неділю досвіта на авто, в якім їхали відомі фільмові артисти Констанс Бенет і Аніта Луїз, і обрабували їх з дорогоцінностей вартости $33,095.

Манітобський премієр Бренкен сказав, що пшениця в Канаді продається о 40 центів нижче як повинна, в порівнанні в цінами фабричних воробів.

В тюремний кабіні повісився дня 22 січня Іван Ріпа, 20-літний юнак з Вінніпеґу. Його засудили були на 18 місяців вязниці за крадіж і він відсиджував кару в Гетдінґлі під Вінніпеґом. Хоч сторожа зняла його ще заки він був удусився, однак у шпиталі вже не змогли його відрятувати.

Тютюн подорожіє. З Торонта подають, що домініяльна влада може зажадати від парляменту який збирається на днях на зимову сесію, дальшої підвишки акцизу на тютюні. Тому передбачують, що цигарети подорожіють до 15 центів за 10 штук. Таксамо тютюн у пачках буде дорожчий.

До 1650 року не було жадних доріг в Америці. Коли хто хотів дістатись з одної околиці в другу, мусів звичайно їхати водою.

МОЖНА ПИСАТИ ЛИСТИ ДО РІДНИХ ПІД НІМЕЦЬКОЮ ОКУПАЦІЄЮ

Війна не здержала висилання листів до родин і приятелів, що живуть під ворожою німецькою окупацією, тільки посилання листів значно утруднине через надзвичайні почтові приписи.

Член екзекутиви едмонтонського відділу Червоного Хреста, Роберт Мюр заявив, що його відділ співпрацює з іншими відділами в Канаді в справі такого висилання листів.

Дозволено писати найвище 25 слів з Канади до осіб в Німеччині.

В листі мусить бути докладний анґлійський перевід написаного, і як Червоний Хрест згодиться на зміст листа, треба купити спеціяльний інтернаціональний купон на почті, яким оплачується пересилку листа. Лист пишеться тільки на спеціяльнім листовім формулярі, який треба дістати в офісі Червоного Хреста.

З цеї інформації можуть користати наші люди, яких рідня чи знайомі живуть на Лемківщині та інших українських землях на захід від німецько-російської границі і взагалі під німецькою владою.

ІДЕ ДО ЗАМИРЕННЯ МІЖ СЕРБАМИ Й ХОРВАТАМИ

Югославського реґента князя Павла витали в Загребі, столиці Хорватії, з парадою. Реґент прийняв до 800 хорватських представників. Селяни, як кажуть, перший раз повивішували у своїх хатах портрет реґента, що підписав урядовий акт про самостійний хорватський сойм, що стане тепер "найновішим европейським парляментом."

Західні Виставові Ради Відбули Успішну Конвенцію

Уложили й проголосили дати вистав, що мають відбутися в 1940 році

На конвенції, що відбулася в Роял Александра Ґотелі у Вінніпеґу, в днях 15, 16 і 17 січня, делеґати ріжних виставових рад були повні надій і предвиджують, що в 1940 році вистави в західній Канаді будуть найуспішніші в історі Заходу.

Отсі управителі рад були присутні на тій конвенції й усі були повні оптимізму:

Саскатун заступав С. В. Джанс, котрий є секретарем Асоціяції.

Брендон заступав Джеймс Е. Ретті, що був головою делеґації,

Ріджайну заступав Д. Т. Елдеркин як голова делеґації,

В заступництві Калгар був Е. Д. Ричардсон, також як голова делеґації, а

Едмонтон репрезентував П. В. Аббот, голова делеґації.

На вистави Кляси "А" уложено дати в такім порядку: Брендон, 1 — 5 липня; Калгарі 8 — 13 липня; Едмонтон 15 — 20 липня; Саскатун 22 — 27 липня; а Ріджайна буде мати свою виставу від 29 липня до 3 серпня.

На конвенції були також репрезентанти розривкових компаній, а всіх учасників було 200 осіб.

Наприкінці конвенції п. Сід. Джанс, популярний і талановитий секретар, заявив нашому дописувателеві, що конвенція була дуже успішна, почувався певним, що оптимізм який панував серед делеґатів є запорукою успіху майбутніх вистав, які є одною з найбільших речей для Західньої Канади а особливо для західнього фармерства.

СУМНІ НАСТРОЇ СЕРЕД УКРАЇНСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ В БРАЗИЛІЇ

(Докінчення зі стор. 4)

сліз. В початках плакали над своїм власним горем, а тепер плачуть на вид переслідуваної церкви та напастованих священиків, а навіть самого Владики. Справді, добра заплата працюючій еміґрації в Бразилії за труд, за страчені сили й здоровля в диких горах і непроходимих лісах!

Для ближчої орієнтації подаю імена тих священиків, що терпіли в Бразилії насилля й переслідування.

Кромі латинського духовенства, були арештовані: —

о. Йосиф Мартинець ЧСВВ, Настоятель Провінції.

о. Йосафат Роґа ЧСВВ секретар Провінції; о. Клим Бжуховський ЧСВВ, ігумен в Куритибі, о. Мелет Камінський ЧСВВ, ігумен у Прудентополіс; Інстиґовані: о. Венедикт Мельник ЧСВВ, парох Жанґади; о. Евстахій Турковид ЧСВВ, парох Ірасеми, о. Іримарх Маланяк ЧСВВ, парох Кальмону, о. Орест Карплюк ЧСВВ, парох Пітанґи; о. Вартол. Сенюта ЧСВВ помічник; о. Маркіян Шкірпан ЧСВВ, протоконзультор; о. Клим Прийма, парох Малету; о. Петро Бусько, парох Вера Ґварані; о. Петро Процьків, парох Дорізону; о. Омелян Ананевич бувший парох Малету.

Подав еміґрант:
Е. Далекий.

Стережіть Здоровля

Ваш лікар то сторож вашого здоровля. Ходіть до нього періодично, щоб він міг досліджувати стан вашого здоровля. Коли він запище для вас ліки, ми будемо раді скоро і ввічливо обслужити вас.

Почтові замовлення виповняємо скоро і точно

MAZANA

Ідеальна масть для екземи сверблячок, прищів і інших скірних недуг.

Мала пачка 50c, велика $1.00

WESTERN STOM POWDER

порошок для жолудка при диспепсії, квасного жолудка проти недуг органів травлення при яких витворюється згага, біль голови.

Пачка 75c. — 1 фунт 1.50

CREOCO COUGH ELIXIR

проти кашлю, перестуди, бронхіту і горляних іритацій. Скоро звільнює харки й увільняє подразнення.

Мала фляшка 75c., велика $1.25

TONO-VIM

має в собі вітаміни B1 і B2

побуджуючий і звітамізований тонік для виснажених нервів. Для знервованих або виснажених працею, для тих, що втратили апетит і втратили контролю своїх нервів, і інсомнії. Цей тонік має особливу вартість для тих, що вертаються до здоровля. Вітаміни B1 і B2 додано на те, щоб доповнити в організмі брак тих елементів, що є есенціяльними у зрівноваженні кріпкости тіла, мозку і нервів.

Фляшка $1.00 і 15c пересилка.

The Western Pharmacy
Sereda's Drug Store
10310-101 Street, Edmonton, Alta.
або
Sereda's Drug Store
RADWAY, ALTA.

Історія України

Написав Д-р Іван Крипякевич.

(Продовження).

Богдан Ружинський.

У війні з Турками вславився гетьман Богдан Ружинський. Він був з княжого роду, але так само як Дмитро Вишневецький, пристав до козаків і був їх товаришем та гетьманом. В одному поході Турки вбили його матір і взяли в неволю сестру. Від того часу гетьман ходив усе в чорному вбранні і без милосердя воював бісурман. В 1576 р. він виправився на твердиню Асланґородок, котру Турки поставили на долішнім Дніпрі, Він побив ворога, але сам заґинув про здобуванні замку.

Іван Підкова.

Другим героєм війни з Турками був козак Іван Підкова. Так звали його тому, що мав величезну силу, — ломив у руках залізні підкови. Він виправлявся з козаками проти Турків на Молдаву, але по дорозі зрадою зловили його Поляки й засудили на смерть, щов відвернути від себе гнів султана. Підкові зрубано голову у Львові 1578 року.

Чайки.

Проти Турків Запорожці ходили не тільки сушею, але й водою, через Дніпро в Чорне Море. Такий похід був дуже небезпечний. Відважні Січовики, що бажали йти на море, просили дозволу гетьмана й вибирали собі старшого до проводу в поході. Зараз починали будувати чайки. Це були деревляні човни, довгі на 20 метрів широкі на 4 метри. По середині стояв високий стовп, щогла, на котру вішали вітрило з полотна; вітер вівяв у вітрила і так посував чайку. Поверхню човнів обливали смолою, щоб вода не переходила через щілини між дошками. По боках давали ще вязанки очерету, щоб човен не потопав на морі підчас бурі, як його заливала вода. До кожної чайки брали чотири до шість малих гарматок і відповідний запас куль та пороху. З поживи брали сухарі, пшоно, сушену рибу й інше. До чайки сідало 50 до 70 козаків, що вміли добре стріляти й добре гребли веслами.

Похід на море.

Під проводом свого отамана чайки виїздили з Січі і плили вниз Дніпром. При гирлі Дніпра Турки пробували їх здержати, але козаки серед темної ночі потай перекрадалися попри турецькі ґалери й випливали на повне море. Тоді мали вільну дорогу, куди хотіли, — на Крим чи в Малу Азію чи то під сам Царгород, до султана в гості. Чайки плили дуже скоро й несподівано припливали під турецьке місто. Тоді Запорожці висідали скоро на беріг, на чайках лишали тільки невелику сторожу й ішли на Турків. Як місто не було підготовлене до оборони, напад ішов легко, козаки підпалювали більші будови й серед метушні збирали здобич. На укріплені замки йшли наступом і по драбинах видиралися на мури. Здобич переносили на чайки. Найрадніше брали зброю й турецькі гармати.

Битва з Турками.

Нераз Запорожці ловили турецькі кораблі на морі. Турецька ґалера була більша як чайка, і козаки помічали її скоро. Щоб Турки їх не добачили, звивали вітрила, складали щогли і плили здалека за ґалерою. Як прийшла ніч, несподівано окружали Турків, вдирались на поміст корабля і зводили тут боротьбу. Турків побили або взяли в полон, ґалера ставала їх здобиччю з усіма запасами, гарматами і зброєю.

Думи.

Зі славою верталися Запорожці на Січ. Про хоробрі діла козаків, їх походи й побіди, українські бандуристи складали пісні і думи. Найгарніші думи про Федора Безрідного, що загинув у степу від Татар, про недолю козаків на ґалерах, про Марусю Богуславку, що визволила Запорожців з неволі, про Олексія Поповича й інших.

21. БОРОТЬБА З ПОЛЬЩЕЮ

Реєстрові козаки.

Поляки неприязно гляділи на зріст запорожського війська. Козацькі походи на Турків і Татар нераз стягали на Поляків біду від бісурман. Ще більше боліло польських панів те, що на Запорожжя втікали їхні піддані й не було кому робити панщини. Отож польський король задумав взяти Запорожців під свою руку. Він оголосив, що кожен козак може найнятися до королівського війська й дістане за це плату, убрання і ввесь прожиток. На королівський зазив прийшло тільки 500 козаків. Їх записали в один спис або реєстер і почали звати реєстровими. Вони мали бути вірні королеві й без його дозволу не ходити на Турків і Татар. Потім число реєстрових збільшено на 6,000 і поділено їх на 6 полків. Ті полки проживали в городах і тому називано їх теж городовими. Столиця їх був город Терехтемирів над Дніпром. Але більша частина козаків лишилася на Запорожжю й вони воювали по давньому з Татарами й Турками й не хотіли слухати короля.

Війни з Поляками. Косинський, Лобода і Наливайко.

Запорожці з ненавистю ставилися до польської шляхти. Між ними було багато селян й вони хотіли помститися на панах за свої кривди. Так почалися козацькі війни з Польщею. В 1592 році проти шляхти почав боротьбу гетьман Криштоф Косинський. Але він не пішов проти Поляків, а воював з князем Константином Острожським. Він думав, що всі пани собі рівні й не уважав що князь щиро працював для українського народу. Князь Константин його побив. Потім уже з польськими панами воював гетьман Григорій Лобода й козацький ватажок Северин Наливайко. Та польські війська побили їх коло Лубень на Полтавщині. Лобода загинув там, Наливайка Поляки вивезли до Варшави, там мучили й покарали смертю 1597 року.

Петро Сагайдачний.

Козаки побачили тоді, що їх сили ще за слабі, щоб звоювати Поляків. Проти Польщі треба було мати більше війська й ліпшу зброю. Інакше почав Запорожців організувати славний гетьман Петро Конашевич Сагайдачний. (1616—1622). Він був з роду шляхтич, з тої шляхти, що осталася вірна українському народові. Народився він у Галичині, вчився в Острожській Академії, потім перейшов на Запорожжя й тут вибрали його гетьманом. Він був відважний вояк і добрий вожд. Не цінив він життя, сам шукав небезпеки, перший ішов у бій, уступав останній, в поході був обережний і сторожкий. Від козаків він вимагав послуху й карности, за всякі провини карав суворо. Він знав що лиш у трудах і небезпеках можна виробити добре військо. Що року Сагайдачний водив козаків на Чорне Море проти Турків і Татар. Козацька фльота добула місто Кафу на Кримі, де був головний торг христіянськими бранцями й визволила там кілька тисяч невольників. Козаки напали також на міста Синопу і Трапезунт у Малій Азії й вивезли звідти велику здобич. Сагайдачний водив свої чайки навіть під сам Царгород і спалив передмістя султанської столиці; султан так налякався, що хотів утікати з Царгорода. Року 1621-го Сагайдачний дав підмогу Полякам і побив турецькі війська під Хотином у Басарабії. В цій боротьбі він дістав рану від турецької кулі і внедовзі помер. Все своє майно він записав на українські школи.

Нові війни з Польщею.

Під Сагайдачним козаки підвчилися добре военного ремесла і здобули собі велику славу по всьому світі. Тоді знов почали війну з Поляками. В 1625 році була війна коло Дніпра (під Круковом проти Кременчука). В 1630 році гетьман Тарас Трясило погромив Поляків під Переяславом, —ця війна звалася "Тарасова ніч", бо Запорожці захопили Поляків у ночі. В 1635 році козак Сулима добув польську твердиню Кодак коло порогів. Але сили Запорожців і тепер були заслабі проти Поляків. В 1638 році козаки зробили нове повстання під проводом Павлюка і Острянина, але їм не повелася війна. Поляки розбили козацькі війська і знищили багато українських городів і сел. Тоді польський король скасував зовсім уряд гетьмана, і козацькими полковниками зробив шляхтичів.

Поневолення козаків.

Гірко покутували козаки за свої сміливі замисли. Польське військо стояло по всіх селах і містах, арештувало тих, що були в повстанню, карало всіх, нищило козацькі маєтности. Польська шляхта запанувала над селянством і завела страшну панщину. За шляхтичами прийшли на Україну Жиди, взяли в свої руки торговлю, позаводили коршми і всіма способами використовували бідний народ. Десять років жили козаки під польським ярмом.

НА ЗАГАЛЬНЕ ДОМАГАННЯ!

НА ЗАГАЛЬНЕ ДОМАГАННЯ!

В СУБОТУ, ДНЯ 3-ГО ЛЮТОГО, Відограє Аматорський Гурток у салі НАРОДНЬОГО ДОМУ в Едмонтоні прекрасний музичний твір — оперетку Ніщинського п. з.:

ВЕЧЕРНИЦІ

Злучену зі славною Шевченковою драмою в трьох діях:

НАЗАР СТОДОЛЯ

У ролях беруть участь: Пані: К. Слюзар, С. Мудрик, А. Прийма і панове: Вол. Мудрик, Ів. Ісаїв, Іл. Боцюрків, Ст. Саранчук, Д. Марцинюк та численний гурт — Хор Народнього Дому.

ДО СПІВІВ ПРИГРАВАТИМЕ СМИЧКОВА ОРХЕСТРА.

Хто хоче налюбуватись українською піснею, звичаями й побутом, нехай приходить самий і кличе знайомих! Це одинока нагода побачити правдиві вечерниці з чарівними піснями й танцями та виворожуванням долі.

Ціна: 25 центів від особи. — Початок о год. 8.30 веч.

ЮВИЛЕЙНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ

На обіді в п-тва Т. Гоменюка, Равндгил, Алта по похороні бл. п. сина, на заклик п. А. Пазюка зібрано ... $5.00

Підчас вечері в п-ва Василя Юсоки в Плейн Лейк, Алта., що відбулася з нагоди імянин, на заклик п. Василя Матвійва зібрано $2.00

Збірку прислав Впр. о.Пасічник.

Василеньчук А. Т., Стінен, Саск. 1.00

О. М. Колодій, Рама, Саск. 1.00

Шеремета Іван, Мондер, Алта. 1.00

Самоїл П. М., Новий Київ, Алта. ..... .50

Федорович Іван, Редвей, Алта. .... .50

Греб Василь, Клаймер, Па., Зл. Дер. . .50

Наливайко Филип, Карпентер, Саск. ...... .25

Коверчук С. А., Ванкувер, Б. К. .25

Ґнира Василь, Іннісфрі, Алта. .... .25

Ласкавим жертводавцям щиро дякуємо.

Адміністрація.

З Укр. Народнього Дому в Едмонтоні

РІЧНІ ЗБОРИ

Українського Народного Дому

Дня 31, грудня, 1939 року відбулися Річні Збори Нар. Дому в Едмонтоні і вибір нового заряду на 1940 рік.

На предсідателя до переведення зборів був вибраний п. О. Прийма, а секретарем зістав п. Гись.

П. Предсідатель покликав з черги всіх зарядовців здати свої звіти з цілорічної праці. П. Григорій Демків, як голова уступаючого заряду, здав звіт і подякував всім членам за співпрацю і довіря до нього в минулому році. Контрольна Комісія по переслуханні звітів уділила тому зарядові абсолюторію.

Зараз приступлено до вибору заряду. Довго не забрало, бо всі присутні, одноголосно потвердили той самий заряд — на 4-ий рік свойого панування. До заряду входять:

Гр. Демків — предсідатель.
Ів. Крук — заступник пред..
В. Процьків — рек. секретар
Теодор Шарун — фін. сек.
Михайло Мазурик — касіер.
Ст. Цитульський — бібліотекар; Ів. Голейчук — ґардеробщик; Олекса Лисик — господар.

Контрольна Комісія: Іл. Боцюрків, Юрко Ангел і Іван Миськів.

* *

Подаємо до загального відома, що **проби співу** відбудуться в середу і пятницю вечером. Обовязком всіх співаків громадно прибути.

* *

В пятницю вечером відбудуться надзвичайні збори Аматорсько-Співацького Гуртка. Обовязком всіх членів і членкинь згаданого гуртка численно прибути на збори, бо дуже важні справи до полагодження.

* *

На загальне домагання української публики, Аматорський Гурток при Народнім Домі ще раз повторить **"Назар Стодоля" з "Вечерницями"**, дня **3. лютого, 1940 р. о год. 8:30 вечером.**

Приходіть громадно, ті, що вже бачили, і ті, котрі ще не мали змоги бачити його.

* *

В неділю, 4. лютого, о год. 8.30 вечером — Аматорський Гурток відіграє гарну пєсу в 4-ох діях п. з.: **"КОЗАЧКА"** — перший раз на сцені в Едмонтоні.

320 РОКІВ ПЕРЕД ХРИСТОМ У СТАРИННІЙ ГРЕЦІЇ

Не взяло багато часу як за Єгиптянами почали взоруватися у виробі Пива — Греки. Греки зараз почали уліпшувати по свойому розумінні штуку броварення вже в так ранніх часах як 320 р. до Хр., і письменник Теофрастус оповідає нам, що Греки вживали як питво ячмінне вино або пиво ("Зитос") так у щоденнім житті як і підчас своїх фестивальних зібрань.

СЬОГОДНІ БРОВАРЕНІ В АЛБЕРТІ

ПИВА

СТОЯТЬ У РЯДІ НАЙЛІПШИХ НАПИТКІВ У ЦІМ МОДЕРНІМ СВІТІ

Замовте Собі Один Кейс Сьогодні!

This Advertisement is not inserted by the Alberta Liquor Control Board or by the Government of the Province of Alberta.

ДР. ІВ. ОРОБКО ВЕРНУВСЯ ДО ЕДМОНТОНУ

Довідуємося, що після довшого перебування в Злучених Державах д-р Іван Оробко, загально відомий наш лікар і оператор, вернувся до Едмонтону й виконує лікарську практику, як звичайно.

Просимо всіх взяти численну участь у згаданих підприємствах.

ЗАРЯД Н. Д.

РІЧНІ ЗБОРИ

Жіночого Товариства "Зоря" при Нар. Домі в Едмонтоні.

В неділю, 28. січня, о год. 3-ій пополудні відбулися Річні Збори і вибір нового заряду Жіночого Т-ва "Зоря".

На предсідательку до переведення зборів була вибрана п-і А. Прийма; секретарка — п-і А. Демків. На цих зборах п. О. Прийма виголосив цікаву промову в якій згадав про ціль і вартість жіночих товариств при наших інституціях і заразом заохочував всіх членкинь до щирої праці.

До заряду на 1940-ий рік вибрані слідуючі:

П-і Ю. Коренда — предсідателька; п-і А. Прийма — заступниця; п-і О. Процьків — секретарка; п-і Р. Нікіпіло — касієрка; п-і М. Цитульська — господиня.

Контрольна Комісія — п-і С. Поспіх і п-і Пилипюк.

Ухвалено, між іншим, щоби збори відбувалися кожного першого вівтірка в місяці, о год. 8.30 вечером.

За Заряд:

Ю. Коренда, пред.
О. Процьків, секр.

ПОВІДОМЛЕННЯ

10-го Відділу Українського Запомогового Брацтва св. Николая в Едмонтоні.

Подається до відома всьому членству Українського Запомогового Брацтва св. Николая в Едмонтоні, що місячні збори відбудуться в неділю, 4. лютого, о годині 3-ій пополудні в Народнім Домі.

Проситься всіх членів обовязково прибути й вирівняти свої членські вкладки.

Йосиф Мельничук, секр.

ВИСЛІД БАЗАРУ БУРСИ

Отсим подаємо до ласкавого відома всім інтересованим, що брали так широку і гарну участь у контесті, в розпродуванні значків на авто, базар: Бурси, Б.У.К. в Саскатуні. Тягнення тикетів відбулося, точно на Йордан, 19. січня, 1940 у вечері в Просвіті на "М" улиці

Щасливе число 4478. Імя і прізвище на тикеті: Дмитро Гуска, Гаес, Саск. Гратуляція!

Всім ласкавим контестовцям найщиріше признання і вдячність!

За Заряд Бурси:
о. Петро Криворучка.

Лисі мужчини! Ваші розбиті надії тепер зреалізовані: бо секрет поросту волосся ВЖЕ НЕ Є СЕКРЕТОМ!

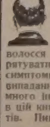

Внаслідок знаменитої низки розслідів вже нема зовсім потреби бути лисим, або терпіти на заповідачі лисини. Пишіть по інформації. Поучаюча книжка-порадник написана СПЕЦІЯЛІСТОМ ВІД ВОЛОССЯ Й ЧАШКИ. Ця книжка відкриє в вашім умі ясний образець, як волосся повертає на лисині, як ратувати волосся перед лисінням, симптоми лисіння, як запобігати випаданню волосся й порілям, та много інших порад про волосся є в цій книжці. Ціна книжки 25 центів. Пишіть за нею до:

BOOK SUPPLY (Dept E)
10150-97 St., Edmonton, Alta.

Deayton's for "Better" Photos
Спеціялісти Весільних і Фамілійних Фотографій
PHONE 21213 9987 JASPER AVE., EDMONTON

Подяка

ЗАРЯД ШКОЛИ СВ. О. НИКОЛАЯ У ВІННИПЕГУ І СЕСТРИ СЛУЖЕБНИЦІ

Складаємо сердечну подяку, всім жителям міста Вінніпегу і околиці, що не відказалися зложити свої жертви колядникам на Школу, як також явилися на спільний св. Вечір, третій день свят Різдва Христового. Також дякуємо усім, що невідказалися колядувати, і всім тим, котрі причинилися до звеличання спільної Святої Вечері.

Хай Всевишний Ісус стократно нагородить.

Комітет Школи..

Посвячено добудову шпиталю в Едмонтоні

До шпиталю Мізерикордія в Едмонтоні добудовано крило — поліжницький відділ, якого будова коштувала $140,000. На минулому тижні (в вівторок) те крило відчинено для обслуги пацієнтів; його посвятив архиепископ Мекдоналд.. Перед посвяченням відбулася Служба Божа у шпитальній каплиці. Це крило добудовано й виряжено по найбільш модерним вимогам лікарства й хірургії. На посвяченні були присутні: лефтенант-ґовернор Джан С. Бовен з дружиною, мейор Фрай з дружиною та поважне число представників публичного здоровля.

Небувалі морози в Америці

На протязі останнього тижня цілу Америку навістили небувалі морози, які засягнули далеко на полудне. Міста північної Флориди й околиці над Мексиканським Заливом мали температуру близько зера Фаренгайта. Вашингтон і стейти на південь від нього були грубо вкриті снігом і теж сильно мерзли. У північній полосі Злучених Держав впали сніги, які місцями майже цілком відрізали від світа цілі міста. Доїзд наприклад, до Бофало був майже неможливий через заспи, що місцями доходили до десять стіп. У південних стейтах мороз наробив багато шкоди в помаранчевих садах і яринних плянтаціях. Лід на ріці Мисисипі спинив у багатьох місцях пароплави.

Уряд Урагваю, в полудневій Америці, вислав в дарунку Фінляндії $37,500 на поміч Фінам в їх боротьбі з большевицькою Росією.

РОБІТЬ ДОБРУ КАВУ З ЦИКОРІЄЮ ФРАНКА

Навчіть свою доньку, як приладжувати добру каву.

Коли хочете відкрити правдивий смак кави, робіть так, як роблять славні кухарі у найліпших ресторанах і готелях: приготуйте каву з цикорією Франка.

Вже давно люди переконалися, що висушений і випечений корінь цикорії має свою власну добру арому, а вимішаний з кавою, дає їй делікатний смак. Кава, до якої додається цикорії, є густіша, має ліпший смак і кращу барву. Цикорія також помагає каві вдержати якнайдовше свою арому . Тому цикорія Франка робить добру каву ще ліпшою.

Це є так добре знане в цілій Европі, що там господині і кухарі не думалиб варити каву без цикорії Франка. Також тут в Америці, коли ви дістанете у ресторані справді знамените горня кави, то будьте певні, що вона була зладжена з цикорією Франка. В полудневих стейтах і містах, де є найліпше американське варення, вживання цикорії є обширне. Місто Ню Орлієнс, традиційно знане зі знаменитого способу французького варення, вживає більше цикорії ніж яка інша американська місцевість.

Додайте ложечку цикорії Франка до кавника, а побачите, який смак має добра кава. Скажіть своїй дочці про цикорію, якої вживають усюди в старім краю, щоби поліпшити смак кави. Учіть своїх дітей, як робити добру каву в добрий старий спосіб.

Ви можете дістати цикорію Франка в коробці, трубці, або пастильковій формі в гросериях, або в крамницях кави.

HEINR. FRANCK SONS,
FLUSHING, N. Y.

Головна причина нервовости. Найбільше нервових проявів у людини повстає тоді, коли тіло не має подостатком життєвої сили. Тож найліпший лік для хорих на нерви людей — відпочинок, спокій і добра пожива. Збільшите свій засіб життєвої сили, та будете мати більше самопевности, відваги і сили до праці.

СЕРІОЗНІ НАСЛІДКИ ВІД ЗАТВЕРДЖЕННЯ

Постійне затвердження є завжди сполучене з хронічною нестравністю, запаленням сліпої кишки й колайтісу; а ці недуги приносять упадок здоровля.

Щоб оминути розвиток тих небезпечних недуг, треба спинити затвердження і привернути нормальність функцій споживчих органів. А це можна осягнути тільки тоді, коли вживатимете

ЧАЙ ЕЛИКА Но. 4.

старокраєвий корінний лік приготовлений російським і канадійським аптикарем.

Вичищування шлунка солями або іншими раптовими методами не є відповідне й на довшім протязі часу полишає за собою погані наслідки. Бо щоб привернути правильність органам травлення, треба привернути реґулярність праці печінки й інших черевних залоз. Елика Чай Но. 4 власне має ту реґулюючу силу. Ціна 55с, $1.00 і $2.00.

Гарантуємо або звертаємо гроші. Пояснення висилаємо по українськи. Замовлення з грішми треба посилати до:

UKRAINIAN BOOK STORE
Barry Hotel, (Dept U.W.)
SASKATOON SASKATCHEWAN

На біль крижей уживайте

УКРАЇНСЬКУ МАСТЬ

ЧУДО

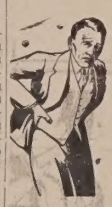

Вилічує ріжні болі як: ревматизм, біль крижей, ломання костей, рук, ніг і інших частей тіла. За одним натертям біль уступає. Ціна $1.10 з пересилкою. Пишіть до:

THE T. EATON CO. LTD. Winnipeg, Man.
або
Dufferin Avenue Drug Store
239 Dufferin Ave. Winnipeg, Man.

Кравецька Робітня

Робимо мужеські й жіночі Сути й Оверковти. — Продаємо шкіряні Футра по дуже умірковних цінах.

WESTERN TAILORS
9753 Jasper Ave., Edmonton, Alta.
Тел. 24303. Власт. John Krywko

ДЛЯ ВАШИХ УСЛУГ

Знатоки в перевожуванню річей. Криті й Тягарові Вози.

Alberta Motor Express and Transfer

10332 · 104th St., Edmonton, Alta.
Тел. 26522. Тел. уночі 72569

ПИТАЙТЕ ЗА —

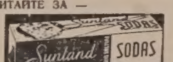

Виробляємо в Едмонтоні.

Прозріла після 36 років

З Вейкфілд, Ню Джерзі, повідомляють, що там підчас засвічування зірки на ялинці почала бачити наново 42-літня жінка, Ґледис Нотгоп, яка осліпла на шестім році життя. Вона давно вже лічиться і лікарі казали, що може видужати. На Святий Вечір пані Нотгоп попрохала чоловіка засвітити зірку на ялинці і коли той засвітив, вона помітила, що відріжняє світло від темноти. Лікарі думають, що поки що вона бачитиме лише головні обриси річей.

АДВОКАТИ

J. E. BASARAB, LL.B.
АДВОКАТ І НОТАР
полагоджує справи канадійські і старокраєві.
41 Gariepy Block, Edmonton, Alta.
Телефон 21642

Адвокат і Нотар
ЮРІЙ ШКВАРОК
веде свою канцелярію в
Mundare, Alta.
Полагоджує всі справи канадійські і старокраєві.

Петро Ґрещук, B.A., LL.B.
Адвокат і Нотар
веде канцелярію спільно з
TIGHE & WILSON
перепроваджує справи цивільні й кримінальні у всіх судах.
716 McLeod Bldg. Edmonton
Телефон 28196

Harvie & Yanda
Адвокати й Нотарі
202 Bank of Toronto, Edmonton
Можете писати до нас по українськи

Николай Бартман, B.A. LL.B.
Адвокат
веде справи цивільні й кримінальні у всіх судах Брит. Колумбії.
501 Holden Bldg., Vancouver, B.C.

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ В ЕДМОНТОНІ

30. січня, 1940.

Пшениця —	
Но. 1. Нортерн	61
Но. 2. Нортерн	58
Но. 3 Нортерн	57
Но. 4 Нортерн	53
Но. 5 Нортерн	45
Но. 6 Нортерн	41
Фід	39
Овес —	
Но. 2 С. В.	29
Но. 3 С. В.	25
Ячмінь —	
Но. 1 С. В.	35
Но. 2 С. В.	34
Но. 3 С. В.	33
Жито —	
Но. 2 С. В.	56
Но. 3 С. В.	51

ЦІНИ ХУДОБИ

Бички —	
Добрі до вибраних	600—650
Середні	500—575
Звичайні	350—450
Ялівки —	
Добрі до вибраних	550—625
Звичайні до середніх	425—525
Корови —	
Добрі	425—475
Звичайні до середніх	300—400
Бугаї	300—400
Годівник —	
Добрі	500—575
Інші вдолину від	500
Телята —	
Добрі до вибраних	850—900
Інші вдолину від	800
Свині —	
Бекони	8.50
Яйця —	
Гуртівники платять за посилки з фармів.	
Великі А	15—16
Середні А	13—14
Пуллетс	11—12
Ґрейд В	12—13
Ґрейд С	8— 9
Сметана (з доставою) —	
Спеціяльний ґрейд	25
Но. 1.	23
Но. 2	20

ЗБІЖЕВІ ЦІНИ В ВІННІПЕГУ

30. січня, 1940.

Пшениця —	
Но. 1 Нортерн	83
Но. 2 Нортерн	81
Но. 3 Нортерн	79
Но. 4 Нортерн	76
Но. 5 Нортерн	70
Но. 6 Нортерн	66
Фід	64
Трек	82
Ячмінь —	
Но. 1 С. В., 6-гранний	52
Но. 1 С. В., 2-гранний	53
Овес —	
Но. 2 С. В.	42
Но. 3 С. В.	39
Жито —	
Но. 2 С. В.	76
Но. 3 С. В.	71
Лен —	
Но. 1 С. В.	193
Но. 2 С. В.	188
Но. 3 С. В.	176

ЛІКАРІ, ДЕНТИСТИ

Д-Р ІВАН ОРОБКО
Лікар і Оператор
207 MOSER RYDER BUILDING
EDMONTON, ALTA.

Тел. офісу 24681. Тел. дому 23139
Д-Р М. М. СЕРЕДА
Лікар і Оператор
533 Tegler Bldg. Edmonton, Alta.

Д-Р ЙОСИФ БУЛАНЖИ
Лікар, Оператор і Акушер
BOULANGER Bldg., EDMONTON
Телефон 22009

ДОКТОР Й. МЕҐАС
Лікар, Оператор, Акушер
10164A-101st Street, EDMONTON
Suite 201 Kitchen Blk. Phone 24646

Office Tel. 27442 Res. Tel. 33795
DR. JOHN LESIK
Дентист
403—4 Moser Ryder Building
101st Street Edmonton, Alta.

Д-Р ЮРІЙ ДРАҐАН
D.M., C.M., L.M.C.C.
Лікар, Акушер і Оператор
Член Домініяльної Ради Лікарів
з практикою по шпиталях у Рочестері, Филаделфії, Бостоні, Ню Йорку та Балтимор.
611 Canada Bldg., Saskatoon, Sask.
(коло сіенарської стації)

Тел. офісу 22411. Тел. дому 82350
DR. B. N. SHLAIN
Дентист — Dentist
428 Tegler Building
EDMONTON, ALTA.

Загально Відоме
ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
Без ріжниці як далеко мешкаєте, телефонуйте або пишіть до:
Connelly - McKinley Ltd.
FUNERAL DIRECTORS
10007-109th Street, Edmonton, Alta.
Телефон 22222.

ХУДОБА

Бички годовані в стайнях до 1,050 фунтів —

Вибрані	700—725
Добрі	650—675
Середні	550—625
Звичайні	475—500
Ялівки —	
Вибрані	700—725
Добрі	650—675
Середні	550—625
Звичайні	475—500
Тучені телята —	
Вибрані	800—850
Добрі	700—750
Середні	600—650
Корови —	
Добрі	475—500
Середні	400—450
Звичайні	350—375
На консерви	275—325
Бугаї	
Добрі	450—525
Звичайні	350—400
Бички стакерс —	
Добрі	550—600
Середні	475—525
Звичайні	400—450
Ялівки (стакерс) —	
Добрі	450—500
Середні	400—425
Звичайні	350—375
Телята —	
Добрі і вибрані	850—10.00
Звичайні до середніх	500—800
Свині —	
Бейкони	8.60
Тяжкі	7.60
Дуже тяжкі	6.50
Яйця продуцентам за тузин:	
Великі А	17
Середні А	15
Пуллетс	13
Ґрейд В	14
Ґрейд С.	12